

SCOUT

KOERIER

Kortekaas luxe huishoudelijke artikelen sponsort deze pagina

THEMA: VUUR!!

Explorers!

Wie is de echte SINT?!

Vuur buik pad

Spel jungle!!

MAART '93

KAMPEER

Met een uitgekiende lichtgewicht uitrusting van **Zwerfkei Buitensport** uit **Woerden**.

In onze ruim 1000² grote winkel treft u enorme keuze in: lichtgewicht tenten van Zwerfkei, Phoenix en Moss, Slaapzakken (wel 100 verschillend), matjes, brandertjes, pansets, zaklampen, rugzakken, fietstassen, buitensportkleding, enz. enz.

Al onze artikelen staan beschreven in ons 132 pagina's dikke handboek. Bel ons even om dit aan te vragen, of nog beter, kom er eens een halen.

ZW@RFKEI

BUITENSPOORT

Achterstraat 24, 3441 EH Woerden. Tel.: 03480-21648

Scoutkoerier nr. 1, 1993

De Scoutkoerier is het vrije en ongebonden cluborgaan van de Albert Schweitzergroep Woerden, verschijnt viermaal per jaar en wordt kosteloos verspreid onder leden en relaties.

De Scoutkoerier staat onder redactie van Marcha van der Berg, Marjolein Roerhorsten Frank Tebbe.

Lay-out: Marco Beckers, Dave Kortekaas en Peter Roerhorst.

Illustraties: Marcha van der Berg en Dave Kortekaas.

Ontwerp cover: Dave Kortekaas.

Redactioneel medewerker (tiep-miep): Sandro Otter.

Postadres redactie: Warnoeshof 36, 3441 ER Woerden. Tevens is er een postvak in de bestuurskamer op de boerderij.

De girorekening van de Albert Schweitzergroep is 17.75.087. De maandelijkse contributie bedraagt f 10,= voor bevers, welpen en esta's, f 12,= voor de landverkenners en f 16,= voor de zee- en luchtverkenners. Gelieve de contributie per vooruitbetaling over te maken aan de penningmeester van de groep, de heer R. Verhoeven (tel.: 13492).

Beste lezers, lieve lezeressen,

Hier is hij dan weer, de Scoutkoerier. Hij is weer even gezellig en leuk als de vorige, daar hebben niet alleen wij van de redactie, maar ook jullie zelf, voor gezorgd, lieve lezertjes. Alleen heeft deze Scoutkoerier een andere inhoud dan de vorige: daardoor kun je ze makkelijk uit elkaar houden.

Het thema van deze Scoutkoerier is vuur. Je kunt onder andere een interessant stukje lezen over de roodbuikvuurpad, maar ook een verhaal van Jaap over hoe je nu precies vuur moet maken. Verder hebben alle onderdelen, behalve de landverkenners, kopij ingeleverd (natuurlijk niet helemaal vrijwillig, maar de redactie is toch sterker).

Oplettende lezertjes zullen zich misschien afvragen waar de kampverslagen toch blijven. De redactie heeft echter besloten om deze dit jaar NIET uit te brengen. Ten eerste omdat geen enkel onderdeel de deadline heeft gehaald, en ten tweede omdat het nu onderhand al april is. Dit jaar hopen we de zomerkampverslagen wel uit te brengen.

Nou, dan rest ons jullie allemaal een vrolijk Pasen te wensen (en niet teveel eitjes eten hoor!). De volgende Scoutkoerier zal half juni verschijnen.

Dag leesvriendjes!

De redactie

Deze keer in onze bestuursrubriek geen woordje van de stichtingsvoorzitter of de groepsvoorzitter; daardoor is deze Albert's Corner wat korter dan gepland. Verderop in deze Scoutkoerier wel een verhaal van Jaap over het aansteken van een vuur. Hieronder vind u nog een agenda voor de activiteiten in de komende maanden.

Agenda

- De groepsraad wordt voortaan iedere tweede woensdag van de maand gehouden. Voor de komende drie maanden is er dus groepsraad op 14 april, 12 mei en 9 juni. In de groepsraad heeft de leiding van alle spelonderdelen zitting.
- In het weekend van 16, 17 en 18 april is er een leidingsweekend in de Drunense duinen. De organisatie hiervan is in handen van Siebren en Frank.
- Op 4 mei zal de Albert Schweitzergroep haar medewerking weer verlenen aan de jaarlijkse herdenking van de gevallen in de Tweede Wereldoorlog. De herdenking zal plaatsvinden bij het monument aan de Meeuwenlaan. In het kader hiervan is het interessant even stil te staan bij de rol van Scouting in de Tweede Wereldoorlog.

Wereldoorlog II

In de eerste dagen van de oorlog verleenden de toenmalige padvinderij en verkennerij vooral hun diensten bij het overbrengen van berichten, aangezien telefoon, post en treinverkeer vaak niet meer functioneerden; ook brandweer en ziekenhuizen werd hulp aangeboden. Na de Nederlandse capitulatie probeerden de padvinderij en verkennerij het dagelijks leven weer op te pakken. Aanvankelijk werden ze hierin redelijk vrij gelaten door de Duitse bezetter. Alleen enkele buitenactiviteiten, zoals omgaan met kaart en compas en kamperen, werden verboden.

De Duitsers hoopten de padvinderij en verkennerij om te kunnen vormen tot een soort Nederlandse Hitlerjugend. Een enkele groep trad inderdaad toe tot de NSB-jeugdbeweging. De hoop van de Duit-

sers werd echter geen werkelijkheid, en op 2 april 1941 werden verkennerij en padvinderij dan ook verboden. Het dragen van uniformen werd verboden en alle bezittingen van de verenigingen werden in beslag genomen. En daarmee verdwenen padvinderij en verkennerij tot 1945 uit de 'picture', hoewel af en toe nog mensen opgepakt werden voor overtreding van het uniformverbod en eind juli 1941 werd door de Duitsers zelfs een illegaal verkennerskamp ontdekt, waarbij een verkenner getroffen werd door Duitse kogels. Maar gezien het feit dat verkennerij en padvinderij een jeugdbeweging waren, was er van veel illegale, gevaarlijke activiteiten geen sprake.

Nieuw: Explorers

Hier hebben we allemaal op gewacht ! Eindelijk heeft de Albert Schweitzergroep weer een jongerentak voor kids die bij de verkenners onhoudbaar zijn geworden maar toch nog wel erg aan padvindertjes gehecht zijn. En natuurlijk voor de rest van de Woerdense bevolking tussen de 15 en 20 jaar die niet vies is van een avontuurtje.

De explorers komen niet wekelijks bij elkaar maar hebben wel elke maand een kamp. Tijdens deze kampen wordt er gehiked, gezeild, berg beklommen, gekanoed (wat voor nood?) gezweefgevlagen en nog veel meer spannends. Verder zullen er af en toe 's avonds bijeenkomsten gehouden worden. Deze zijn enerzijds bedoeld voor instructie (hoe overleef je de kampen), anderzijds voor leuke dingen die de leden zelf bedenken (film en zo). Dit alles zal gebeuren onder de bezielende leiding van de oud-gedienden (oud doch niet verouderd) JP en

Theo. Volgens JP zijn ze oud van hoofd maar jong van hart. Wat hier van waar is, horen we nog wel eens van de leden zelf. Wat in ieder geval wel waar is, is dat ook ex-zeeverkenners welkom zijn, er wordt tenslotte ook gezeild (alsof die zeeverkenners dat onderhand nog niet zat zijn). De contributie is niet laag maar ook zeker niet hoog (fl. 20,- per maand). Dit geld wordt gedeeltelijk gebruikt om de vele kampen mee te financieren. Verder moest vooral vermeld worden dat de explorers meedoen aan BP-dag en dat er een biertje na afloop van de activiteiten is. Wat wil je nog meer? Theo bellen, want die is contactfiguur (03480-19899) ♣

Bij de ingekomen post zit dit maal een contract dat welpen van de zaterdagochtend-horde hebben ondertekend tijdens hun afgelopen kamp. Dit contract plaatsen wij in de Scoutkoerier zodat ook de rest van de groep op de hoogte is van de belofte van de betreffende welpen. Daar willen we nog aan toevoegen dat het eigenlijk voor alle welpen geldt. Snoepen op kamp is veel gezelliger met z'n allen.

Wij Welpen; HARRY, DENNIS, PEPIJN, FRANK, STEFAN, ROY, CORNEE, ROEL, JESPER, MARK en BART.

Verklaren dat;

- 1 Wij willen delen van ons snoep met alle welpen.
- 2 Wij onze les geleerd hebben en beloven een goede welp te zijn.

Getekend: 30 januari 1993

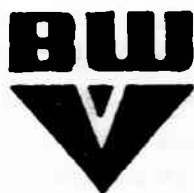
PEPIJN - W
mark Bart
Z glavut
FRANK
Roel
Roelie P.
Dennis
B.
CORNEE
Jes Per
Stefan

Hoi

Ik wil op deze manier laten weten dat ik erg, om precies te zijn, heel erg vereerd ben met het feit dat er twee Zeeverkenners boten naar mij genoemd zijn. Te weten de 'VIVA LA MARCHA' en de 'VIVA LA MARCHA 24'. Uiteraard gebeurt mij dit niet iedere dag. Daarom vind ik die boten nu ook de mooiste boten die er bestaan en ik heb besloten de zeeverkenners toch maar lief te gaan vinden. Ad probeert nu de zeeverkenners er van te overtuigen dat hij ze lief vindt, maar ik geloof dat het niet erg

lukt. Ook Ritsaert doet nu net alsof hij de zeeverkenners wel lief vindt omdat hij een boot naar de terrein beheerder (hij zelf dus) wil laten noemen. Maar daar trappen de zeehelden toch niet in. Maar waarom zijn de boten nou eigenlijk naar mij genoemd? Eigenlijk heb ik watervrees, heb ik nooit op de zeeverkenners gezeten en kan ik absoluut niet zeilen. Wel heb ik op hun boten mogen tekenen en een keer geroeid, dus dat maakt een heleboel goed. 'n groetje van Loetje

B.W.VAN VLIET

TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

* nieuwbouw	* dakkapellen
* verbouw	* ramen - deuren
* onderhoud	* kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN

TEL. 03480-16039

Wat vooraf ging: De leden van de Albert Einsteingroep zijn in rep en roer, het lijkt er sterk op dat hun medeleider Brammetje en medeleidster Betsy een uiterst geheime verhouding hebben. En juist in een tijd waarin naar meer openheid wordt gestreefd is een dergelijke stiekemheid funest. Betsy en Brammetje hullen zich in nevelen.

'Ik een relatie met Betsy?' sprak Brammetje gefronst. 'Ja', zei Madelief, 'een verhouding, relatie, een band, wat je maar wilt.' 'Tja, het ligt eraan wat je onder een relatie verstaat', antwoordde Brammetje. 'Met jou heb ik in zekere zin ook een relatie. Ik bedoel: we praten met elkaar en...' 'Ja, alles goed en wel, maar ik ben hier niet om je relatie met mij te bespreken', wierp Madelief, zelf al jaren heimelijk verliefd op Brammetje, ongeduldig tegen, 'waar het om gaat is of jij iets met Betsy hebt.' 'Ja hoor', brak Brammetje onverstoord Madeliefs hart, 'we kunnen het erg goed met elkaar vinden. We hebben 't erg gezellig.' En hoe Madelief ook haar best deed, ze kwam niets meer over de aard van de relatie te weten.

Het zag er maar uit dat het hierbij zou blijven. Na enige tijd staakte het gegis en ging men over tot de orde van de dag. Wat? en Roderick maakten ruzie over criminaliteit onder puppies. Andreas klaagde als gewoonlijk over gebrek aan dames. Norbert klaagde over de mensheid en iedereen klaagde over Norbert, vooral zijn mede-waterpadvinders. Dorus en Gerrit-Jan richtten een nieuwe groep op. Het nieuwjaarsfeest kwam en ging. En iedereen was best tevreden, in ieder geval niet meer ontevreden dan gewoonlijk.

Tot die gedenkwaardige mistige avond in februari. Het was een vrijdagavond en dus was de gemeente bijeengekomen in de gezellige kantine. Vanwege de beroerde klimatologische omstandigheden was het niet bijster druk en Madelief zat zich behoorlijk te vervelen; Imelde en Andreas zaten knus bij elkaar. Rex zat op te scheppen over z'n mooie benen en Trinsje en Kalkoen onderhandelden over secundaire arbeidsvoorwaarden. Aan de ene kant van de bar zaten een stel waterpadvinders te zeuren

en tegenover hen zaten de oudere ouderen te klagen. Helemaal achterin het etablissement zaten een aantal cavia's met wat jonge onderzoekers te babelen. Madelief gaapte; er gebeurde werkelijk niets dat ook maar een beetje roddelgehalte had. Zelfs de komst van Brammetje kon haar humeur niet opklaren. Enige dagen voordien had ze een indringend gesprek met zijn moeder gehad, en daaruit had ze wel begrepen dat Betsy niet haar schoondochter was. Integendeel: Brammetjes moeder was wanhopig op zoek naar een fijne vriendin voor haar zoon en had Madelief zelfs een behoorlijke som geld geboden voor het vinden van een liefvallige dame. Helaas kende Madelief geen enkele liefvallige dame en zij had mevrouw Hendruif met tegenzin doorverwezen naar de plaatselijke kanovereniging, waar zoals men weet uitsluitend liefvallige dames roeien, vraag maar aan Wat?.

Wat Brammetje betreft kon ze maar net zo goed de knuppel in het hanenhok gooien. Dus zei ze voor de vuist weg: 'Jij hebt helemaal niks met Betsy, hè?' Brammetje was zo overdonderd dat hij niets anders dan de waarheid kon zeggen. Hij had inderdaad niets met Betsy, hij had nooit wat gehad met Betsy, en het zou nooit wat worden met Betsy. Nu had Madelief er helemaal de pest in; ze was gewoon maandenlang in het ootje genomen, voor het lapje gehouden en - en dat was nog het ergste - om de tuin geleid. Ze zat nog een tijdje te kniezen achter haar glaasje mineraalwater en stond net op het punt om op te stappen, toen haar geïnteresseerd oog op de rechterhand van Niek viel. De rechterhand van de kersverse echtgenoot was namelijk... leeg en aan de linkerhand was ook al niets ringerigs te ontdekken. Was hij nu al zijn ring kwijt, had deze soms hinderlijk gekneld, of was er hier iets ernstigs aan de hand? Ze zag Riet al schichtig kijken en op het

moment dat Madelief haar mond opende, trok Riet haar onwillige echtgenoot mee naar buiten. Ze zouden niet meer wederkeren die avond...

Madelief besloot de medewaterpadvinder Sil, die wijkagent en dus erg betrouwbaar en vooral praatziek is, aan de tand te voelen. Hij vertelde het volgende onthutsende verhaal: reeds op hun trouwdag was het al fout gegaan tussen Niek en Riet. Norbert had de bruid namelijk zo veelvuldig gekust dat het zelfs de doorgaans niet erg jaloerse Niek was gaan irriteren. Toen ook nog bleek dat Riet absoluut geen bezwaar had tegen de avances van Norbert, was dat voor Niek de druppel die de lielvlet deed overlopen; hij hing zijn ring in de wilgen.

Verslagen liet Madelief zich terugvallen op haar kruk en bestelde tegen haar gewoonte in een mineraalwater-cola. Een roddeltje op zijn tijd vond ze leuk maar dit was anders; dit was echte ellende en rampspoed. Ze nam een besluit: dit bericht was niet geschikt voor publicatie, hier lag werk voor een professional. Ze zou zo spoedig mogelijk contact opnemen met Joep, die in zijn vrije tijd een niet onverdienstelijk relatietherapeut was. In een teug

sloeg ze haar drankje achterover. De drank steeg onmiddellijk naar haar hoofd en maakte daar haar inslaap gesuste roddelinstincten weer los. Natuurlijk was het naar wat er was gebeurd, maar het was van een geweldige achterklapkwaliteit en bovendien een mooie primeur. Ze moest er nog maar eens goed over denken, en dat zou ze de hele nacht nog doen.

Wordt vervolgd.

Volgende keer in Bot en Bemoeiziek:

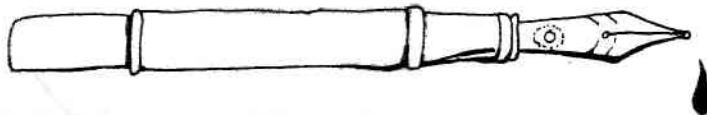
- Wint Madeliefs roddelzucht het van haar mededogen?
- Kan Joep het huwelijk van Niek en Riet nog redden?
- Hoe komt Wat? aan zijn naam?
- En: mondt de Bazel-Powder-Party uit op een drama?

N.B.: deze serie is weliswaar gebaseerd op feiten maar ook wel erg uit de duim gezogen. Ter bescherming van de privacy van de betrokkenen zijn hun namen onherkenbaar veranderd.

DE VAKMAN
weet er meer van!

Woerdense IJzerhandel
Kruisstraat 1
3441 BW Woerden
03480 - 12934

Let op; Deze pen moet met een zachte G gelezen worden!!!

Tja, ehh, Waar zijn we nu in Vredesnaam mee bezig ???!

Is dit nu een of ander huis, tuin en keuken vrouwenblad, waar alle gefrustreerde huisvr... meiden hun trauma's met betrekking tot het wel al dan niet lukken van ineen geflanste recepten, in kunnen zetten zodat andere mensen het toch ook eventjes moeten proberen, of hoe zit het nou eigenlijk???

Maar goed, Ilja bedankt voor je pen en voor je ooooooooooooooooooverheerlijke recept. (Tja...??, je moet aardig blijven)

Goed, effekes iets over m'n zelluf:

'k ben zoo'n figuur dat er al heel wat jaarkes scouting op het zitte. Na welpen en v'rlekkers 'n Eindhoven, een jaor v'rkenkers, een paor jaor rowaas, een jaortje welpen- en anderhalif jaor beverleiding in Bredao, ben 'k uitgekome bij den Aalbert Scxhweitzergroep, hier 'n Woerden. Hier ben 'k effe'kes welpenleiding gewist bij den zaoterdagmiddag-horde, den tegenwoordige Chriet Titulaer-horde.

Na dezen ervaring ben 'k bij den beverkes terech gekomme en doar houw 'k 't nog steeds uit. "k zit nu 'n tijdje op den Pabo. om laoter voor den klas te kunne staon, zodat 'k kan zorgen dat 'r nog wa terech kom van den tegenwoordige jeugd. En da's ok ech nodig in deze samenleving. Maor goe. daor za'k nie langer over uitweide.

Nou, goed, ik denk dat ik het hier maar bij laat en graag draag ik de pen over aan (ik weet niet of hij hem al gehad heeft):

JAAP LANDMAN

groetjes, Dave Sars.

Scoutkoerier-thema: VUUR

Over vuur maken.

Het leren van bepaalde technieken bij Scouting is al zo oud als Scouting zelf. In de eerste plaats kun je er gemak van hebben en in de tweede plaats geeft het een 'kick' als je eindelijk succes hebt met iets waar anderen nog lang niet aan toe zijn. Voordat ik iets vertel over vuur maken en stoken, wil ik een oud gezegde noemen, waarvan de bedenker beslist niet kon omgaan met vuur, namelijk: Waar rook is, is vuur. Dit is grote onzin: waar rook is, is juist geen vuur, want een goed HEET vuur rookt NIET. Voortaan moet dit gezegde luiden: Waar rook is, is een KLUNGEL aan het werk!

Voor we met de techniek beginnen, moet je weten dat iedere brandstof z'n eigen ontbrandingstemperatuur heeft: hooi heeft een lage ontbrandingstemperatuur, bij (droog) hout ligt dat wat hoger en bij houtskool nog weer hoger, enzovoort. Maar voor alle drie geldt dat ze niet gaan branden zolang er nog water (vocht) in zit.

RECEPT:

Benodigdheden: scherp mesje (aardappelschilmesje), bijltje en zaag; hout (GEEN spaanplaat!!!); een doosje met maximaal 3 lucifers; en een doosje geduld (het kost 10 minuten).

Werkwijze:

1. Verwijder de bast (die bevat veel vocht)
2. Maak een handvol schilfers (circa 10 centimeter lang)
3. Maak een grote handvol potlooddikke spaanders
4. Idem, maar dan 2 à 3 keer zo dik
5. Duw een stevig stuk hout in de grond. Zet daaromheen de andere stukken hout, zoals bij een wigwam (teepee)
6. Het kleiner hout wordt binnen de 'teepee' gestoken en tenslotte de schilfers bij elkaar aan de windzijde
7. Maak een holletje in de schilfers en steek een brandende lucifer in het holletje
8. Als het niet lukt, probeer het nog eens, lukt het dan nog niet, vraag dan je leid(st)er om advies

Hier volgen nog een aantal opmerkingen die je niet uit je hoofd hoeft te leren, maar interessant zijn om van gehoord te hebben:

1. Ontbrandingstemperatuur van hout is circa 400 graden Celsius. Zolang er vocht in het hout zit, kan de temperatuur van het hout niet boven de 100 graden Celsius uitkomen. Daarom leg je vochtig of niet-dood hout **NAAST** het vuur, en **NOOIT** er op.

2. Doe je dat toch, dan krijg je slechte (=onvolledige) verbranding, met veel rook en stank.
3. Onvolledige verbranding geeft dioxines (nogal giftig) en PACKS (Poly Aromatische Cyclische KoolwaterStoffen), nogal kanker-verwekkend.
4. Bij kerstboomverbranding wordt er **ZEER** klungelig vuur gestookt. In plaats van de bomen langzaam in het vuur te schuiven, wordt de hele stapel met dieselolie en autobanden aangestoken. Daarbij zakt een deel van de olie in de grond, zodat na afloop van zo'n verbranding de grond ernstig vervuild is.
5. In bijna alle gemeenten is een stookverbod voor open vuur, ook in Woerden. Omdat wij **GEEN** rotzooi verbranden en **ROOKARME** vuurtjes stoken, is de kans groot dat wij nog vele jaren kunnen genieten van onze kampvuurkuil.

Ten slotte nog een tip: zorg dat je altijd (een schoenendoos vol) droge houtjes hebt staan, zodat je vuur kunt maken, ook als het geregend heeft.

Jaap Landman

De vuurbuikpad

De vuurbuikpad is een aardig diertje. Maar op het eerste gezicht ziet hij er niet zo lief uit. Van bovenaf gezien heeft een vuurbuikpad namelijk helemaal geen gezellige kleurtjes; op zijn rug heeft hij een vieze, onopvallende, wrattige huid. Tussen wratten zal de vuurbuikpad dus nooit opvallen. Maar het buikje van onze held kan de allerleukste kleurtjes hebben.

Bij de *Bombina bombina*, ook wel voor het gemak de roodbuikvuurpad genoemd, is het buikje van een levendig bloedrood patroon voorzien. Zijn neefje daarentegen, de *Bombina variegata* (beter bekend als de geelbuikvuurpad) is het buikje helemaal niet rood; de geelbuikvuurpad heeft meestal leuke gele kleurtjes op z'n buik.

Vuurbuikpadden houden heel erg veel van water; het liefst poedelen ze wat rond in zompige paddepoelen en modderige plassen, maar ze vinden het ook grappig om in drinktroggen van vee te gaan zitten en dan arme koeien of paarden aan het schrikken te maken. Vaak drijft de vuurbuikpad zo maar wat in het water rond. Geleerden vermoeden dat hij dan nadenkt over de toekomst, maar ze hebben dat nog niet kunnen bewijzen. Als de vuurbuikpad wordt gestoord in zijn mijmeringen, duikt hij snel weg in het water. Duiken kan de vuurbuikpad heel goed, omdat hij er speciale zwemvliezen voor heeft.

De vuurbuikpad is trouwens hardstikke giftig. Als je in een zakje gevangen vuurbuikpadden zou kijken, dan zou je heel erg gaan niezen en huilen; niet van emotie, maar omdat het vuurbuikpaddengif je ogen irriteert.

Als het winter wordt, houdt onze held het water voor gezien, zodat hij niet bevriest; geleerden vermoeden hierdoor dat de vuurbuikpad enige natuurkundige scholing moet hebben gehad. De vuurbuikpad heeft een hekel aan kou en kruipt daarom onder een lekker warme steen en gaat daar liggen pitten tot het lente is. Als hij in de lente eindelijk wakker wordt, denkt hij meestal: 'Verdorie, heb ik

me alweer verslapen; nou heb ik Kerstmis alweer gemist'. Hij kruipt dan onder zijn steen vandaan en scharrelt een zwoele vriendin op. Samen duiken ze vervolgens hun paddepoel weer in en hangen aan de onderwaterplantjes tientallen eitjes op, zodat het toch nog een beetje Kerst is. Als kerstdiner eten ze wat ze altijd eten: een smakelijke worm of een ander overheerlijk insect.

Je ziet, de vuurbuikpad is een echt gezelligheidsdier. Hij komt trouwens alleen maar in Europa en Azië voor; wie weet kom je er ooit nog wel eens

Sinterklaas

Begin december werd de Albert Schweitzergroep diverse keren door diverse Sinterklazen bezocht. Elders in deze Scoukoerier-kort een uitgebreid verslag van deze bezoeken.

Cocharetrail

In de nacht van zaterdag 12 op zondag 13 december vond de jaarlijkse Koshare-trail weer plaats. Deze trail is een soort speurtocht van een kilometer of twintig door een donker bos, en wordt georganiseerd door een groep uit Utrecht. Dit jaar vond de trail plaats in de bossen. Behalve de landverkenners-leiding liepen ook diverse zeeverkenners mee, en wat leiding van de Chriet Titulaerhorde. Volgens eigen zeggen hebben de zeeverkenners van de landverkenners gewonnen, maar de landverkenners-leiding beweert dat ze niet wist dat het om een wedstrijd ging.

Kerststukjes

Op zaterdag 19 december vond weer de jaarlijkse kerststukjesverkoop plaats. De kerststukjes waren in de week voorafgaand aan de 19e december vervaardigd. De organisatie van de actie was zoals ieder jaar in handen van Jeroen Verhoeven.

Veteranentreffen

Dezelfde avond was er op de boerderij de Algemene Ledenvergadering van de klassieke motorvereniging Oud Maar Sterk. Deze vereniging is de organisator van het jaarlijkse Veteranentreffen, waar de Albert Schweitzergroep een belangrijke bijdrage aan levert. De verkoop van consumpties en de aankleding van de deel werd verzorgd door de Commissie Veteranentreffen (Ritsaert Snijder en Frank Tebbe), bijgestaan door zaterdagmiddagkookstaf Claus van Unen en redactrice Marjolein Roerhorst. Ook in 1993 zal de Albert Schweitzergroep Oud Maar Sterk bij de organisatie van het Veteranentreffen ondersteunen.

Kerst zeeverkenners

Op derde kerstdag vond het kerstdiner van de zeeverkenners plaats. Op het menu prijken de volgende delicatessen:

* Belgisch begin *
(een Duveltje met pistache-noten)

* De ballen van Michiel de Ruyter *
(patéballetjes met gezellige garnering)

* Zwammen in de Nieuwkoopse Plassen *
(paddestoelensoep)

* Bruisend Zeeverkennersleven *
(meloenspoen)

* Gevierendeelde Esta's *
(gourmet)

* Verkleumde Bevertjes *
(ijs met gekleurde vruchtjes)

* Iers eind *
(Irish coffee met bonbon)

Het diner was een culinair hoogstandje. De recepten zijn voor f.15,- te verkrijgen bij Willemijn.

Nieuwjaarsfeest

Nieuwjaarsochtend 00:30 begon op de boerderij het Scouting Woerden Nieuwjaarsfeest, dat zou duren tot aan de ochtenddauw (08:00). Het thema van dit feest was de ANWB. Het feest werd gehouden in twee ruimtes. Het welpenhok was omgebouwd tot een soort pub, waarin een paar bands

optraden, waaronder Double Dutch Courage. De aankleding was hier in de sfeer van de ANWB van de jaren '20. Op de deel werd de muziek verzorgd door een disco. Hier was de aankleding die van de ANWB van deze tijd, met onder andere een praatpaal, verkeersborden, rijexamen-dia's en een auto-wrak, waarin de rookmachine was geplaatst. Om de ruimte wat intiemer te maken waren op de deel schotten geplaatst, waarop enorme foto's geplakt waren van kilometertellers, koplampen, een oude vrouw en de moord op Kennedy. De disco bevond zich op een speciaal voor deze gelegenheid gebouwd platform boven de dansvloer.

Aan het feest ging een week van voorbereiding vooraf. De organisatie was in handen van Dave Kortekaas, Ritsaert Snijder, Koen van Riet, Frank Tebbe en Jan van Griethuizen. Verder hebben met name Martin van der Busse en Mark van Dijk een niet onaanzienlijke bijdrage geleverd voor, tijdens en na het feest. Het opruimen van het feest heeft bij elkaar twee dagen gekost. Het feest werd bezocht door zo'n 250 mensen en is zonder noemenswaardige incidenten verlopen.

Sint bezoekt boerderij meerdere malen

In de maand december werd onze boerderij diverse malen bezocht door niemand minder dan SINT NICOLAAS, en ook vele ZWARTE PIETEN waren van de partij.

Als eerste werden de landverkenners op 28 november tijdens hun weekendkamp met een bezoek van ZIJNE HEILIGHEID vereert. Bij dit bezoek werden door medewerkers van de SINTERKLAAS BEVEILIGINGSDIENST (ZWARTERITSAERT, ZWARTE DAVE en ZWARTE MARCHA) de nodige maatregelen getroffen om de veiligheid van de HEILIGHEID te waarborgen. Voor de deur van de landverkennerszolder werd een rookgordijn opgeworpen om eventuele aanslagen te voorkomen. Dit had resultaat, want alle aanwezigen op de zolder hadden het zo druk met hoesten en adem halen, dat van een aanslag door hen geen sprake kon zijn. Daarnaast was SINT NICOLAAS vermoed als KERSTMAN, ook met het oog op zijn veiligheid. Helaas mocht dit alles niet baten, want nadat Sinterklaas de ondeugende landverkenners vaderlijk had toegesproken en de Zwarte Pieten

hun agressie kwijt waren, zwaaide de deur van de landverkennerszolder open en sprong een GEWETENLOZE BANDIET naar voren, gekleed in een T-shirt met het opschrift 'KILL THE SINT' en gewapend met een dodelijk WATERPISTOOL. Onder het roepen van de woorden 'IK HAAT SINTERKLAAS' schoot de schurk zijn wapen leeg in de richting van de GOEDHEILIGMAN. Deze werd hierbij getroffen in zijn buik (waarvan boze stemmen beweren dat het een VUILNISZAK was), die daarop leegliep. Gelukkig slaagde de GOEDHEILIGMAN erin zichzelf te reanimeren, en kon hij de zaal lopend verlaten.

Hierna bracht de Sint een bezoek aan de BEVERLEIDINGBASISCURSUS, die datzelfde weekend ook op de boerderij werd gehouden. Ook hier liep zijn bezoek op dezelfde wijze dramatisch af. Men zal begrijpen dat het humeur van de HEILIGHEID hier onder leed. Derhalve verliet hij na deze tweede aanslag de boerderij, in de richting van de stad. Een week later echter, op vrijdagavond 4 december, leek het humeur van de Sint weer te zijn hersteld. Want toen de Esta's en de welpen van de Holbi-horde en van de Chriet Titulaerhorde met vrolijke liedjes Sinterklaas aanspoorden om binnen te komen met zijn knecht, verscheen de HEILIGHEID inderdaad, begeleid door ZWARTE RITSAERT en ZWARTE FRANK. Hoewel er wat twijfel was of dit inderdaad wel de echte Sint en de echte Zwarte Pieten waren (waarom hadden de Pieten bijvoorbeeld geen ZWARTE HANDENEN BENEN?), werd de EMINENTIE toch hartelijk

ontvangen door de presentator van de avond, de onevenaarbare KOEN VAN RIET. Maar net toen Sinterklaas begonnen was met te vertellen dat hij helemaal uit Spanje gekomen was om bij al die lieve kindertjes in Nederland cadeautjes te brengen, werd er opnieuw op de deur van de deelgebonsd, en verscheen een soort SINTERHAAS. Deze SINTERHAAS, een soort haas met een mand met gekleurde eitjes bij zich, beweerde eveneens dat hij SINTERKLAAS was, hetgeen tot wat verwarring leidde. Maar ook deze HEILIGHEID werd op het podium door KOEN ontvangen, en werd in de gelegenheid gesteld een gezellige toespraak te houden. Tot ieders verbazing werd er echter nog een keer op de deel deur gebonsd, en verscheen er wederom een soort SINTERKLAAS in de deuropening, die vrolijk begon te bellen met zijn bel en kerstkransjes begon te strooien. Ook deze Sint beweerde DE Sint te zijn.

De chaos was compleet. Om te ontdekken wie nu de echte GOEDHEILIGMAN was, besloot de intelligente ESTA- EN WELPENLEIDING om een soort WIE VAN DE DRIE te organiseren; aan alle drie de Klazen werden vragen gesteld en door de antwoorden van de Klazen hoopte men de ECHTE HEILIGHEID te kunnen ontmaskeren. Dit spel leek in het voordeel van de eerst binnengekomen Klaas te worden beslist, toen er wederom hard op de deur van de deel werd geklopt. Ditmaal kwamen er twee BRANDWEERMANNEN binnen, die meedeelden dat zij via 06-11 door hadden gekregen dat er op onze boerderij een SINTERKLAAS vast in de

SCHOORSTEEN zat. Iedereen haastte zich dus naar buiten, en inderdaad, op het dak bevonden zich alweer een GOEDHEILIGMAN en twee ZWARTE PIETEN. Deze Sint was echter gekleed in een soort SMOKING, en de twee Pieten waren gehuld in OVERALLS met de tekst SINT BV. Ook op de paraplu van de HEILIGHEID was deze tekst te lezen.

Om nu te bepalen wie van de twee overgebleven Klazen de echte was, werd besloten om een paar Esta's of welpen uit te zoeken die heel erg veel verstand hadden van Sinterklaas. Nadat deze via een serie vragen geselecteerd waren, waren deze deskundigen het niet helemaal eens wie van de twee nou de echte was. Gelukkig werd er toen echter op de deur geklopt, en rende een zonderlinge figuur met een zandloper en een korf oliebollen de zaal binnen. De zonderling bleek helemaal geen zonderling te zijn, maar VADERTJE TIJD, die toevallig toch in de buurt was, en wel even tijd had om ons uit de problemen te helpen. VADERTJE TIJD wees de laatst binnengekomen Sint aan als de echte HEILIGHEID, en de eerste Sinterklaas werd ontmaskerd: het bleek niemand minder te zijn dan de bekende groepsvoorzitter JAAP LANDMAN te zijn; de Pieten waren niemand minder dan de vermaarde terreinbeheerder RITSAERT SNIJDER en de beroemde Scoutkoerier-redacteur FRANK TEBBE te zijn. JAAP bekende tot deze schandelijke daad te zijn gekomen omdat hij altijd al KOELKASTEN in SCHOENEN cadeau had willen geven.

De als tweede binnengekomen Sint bleek niemand minder te zijn dan de PAASHAAS; de PAASHAAS baalde namelijk dat hij altijd in het verkeerde, ongezellige seizoen zat; daarom wilde hij wel eens wat anders. De derde Sint bleek eigenlijk de KERSTMAN te zijn; de KERSTMAN had gehoord dat SINTERKLAAS dit jaar misschien niet naar Nederland zou komen, en het leek hem wel een mooie gelegenheid om een nieuwe commerciële markt aan te boren.

Nadat aldus alle problemen de wereld uit waren geholpen, verlieten alle HAZEN, KLAZEN en KERSTMANNEN het gebouw, en aten de Esta's en welpen alle overgebleven kerstkransjes, paaseieren, oliebollen en pepernoten op.

Ook op 5 december was de GOEDHEILIGMAN

nog op onze boerderij te vinden. 's Ochtends om 10 uur kwam de Sint aangezwommen in de sloot die voor de boerderij langsloopt; hij was namelijk vastgelopen met PAKJESBOOT 15 in de JAAP BIJZETWETERING. De Sint werd gevolgd door ZWARTE RIET en ZWARTE MARTIN, die hem in een lek rubberbootje met zijn BADIUS en PARAPLU achterna roeiden. Nadat de Sint weer op het land was, ging hij eerst even douchen, terwijl de Pieten de zeeverkenners alvast vergezelden naar de zeeverkennerszolder. De Sint verscheen even later weer in een BRANDWEERUNIFORM, omdat zijn echte pak tegelijk met de PAKJESBOOT in de al eerder genoemde wetering was vergaan.

De Sint vertelde de stoute zeeverkenners hoe stout ze wel niet waren, daarbij geholpen door briefjes die de zeeverkenners zelf aan de HEILIGHEID hadden geschreven. Nadat de Sint en de Pieten het schouwspel van het surprise-uitpakken enige tijd hadden gadegeslagen, verdwenen zij weer.

Even later was de GOEDHEILIGMAN, wederom vergezeld door twee Pieten, te gast bij de Bevers. Ook hier hield de Sint een korte toespraak en riep hij enkele kindertjes en leiding ter verantwoording.

Nadat hij wat cadeautjes had uitgedeeld, ging ook hier de Sint na enige tijd weg. Buitengekomen besteedde hij zijn schimmel vermoedelijk en haastte hij zich met gezwinde spoed het land in. En dat was het laatste wat we in 1992 van ZIJNE HEILIGHEID op de boerderij hebben gezien. Ik ben benieuwd of hij volgend jaar nog wel terugkomt.

Uw society-verslaggever,
Frank Dröge.

c'estbon
VOORSTRAAT 45

WOERDEN

NOTEN

MIDDEN IN DE VOORSTRAAT

Verjaardagen.

Er zijn de komende maanden weer heel veel mensen jarig. Van harte gefeliciteerd alvast. Als je nou wel jarig bent, maar niet in de lijst voorkomt, neem dan even contact op met de secretaresse van de groep, Joke van Aarst (tel.:15788).

April:

- 2 Martin van der Busse (Leiding Chriet Titulaerhorde, materiaalcie, werkplaatscie)
- 5 Lieke van Rootselaar (Chriet Titulaerhorde)
- 6 Lucinda Koeleman (Chriet Titulaerhorde)
- 6 Mirjam Vijn (Leiding Landverkenners)
- 10 Renate Hagedoorn (Leiding Chriet Titulaerhorde)
- 10 Wouter Snijder (Leiding Landverkenners, terreincie)
- 13 Thijs Geertsema (Chriet Titulaerhorde)
- 17 Johan van Rootselaar (Michiel de Ruyterwacht)
- 21 Janet Zuidam (Chriet Titulaerhorde)
- 23 Kara Killestijn (Bever)

Mei:

- 3 Tijmen van de Bogaard (Chriet Titulaerhorde)
- 8 Marielle Soetijn (Chriet Titulaerhorde)
- 9 Ricardo van Schaik (Chriet Titulaerhorde)
- 18 Marijn Geurts (Bever)
- 18 Bas Severs (Chriet Titulaerhorde)
- 22 Wouter Jongma (Chriet Titulaerhorde)
- 23 Ad Bontje (Bever)
- 25 Jos Slagter (Chriet Titulaerhorde)
- 26 Joesoef Henar (Michiel de Ruyterwacht)
- 30 Stefan van Vliet (Bever)
- 31 Marcha van der Berg (Leiding Chriet Titulaerhorde, gebouwencie, redactie)

Telefoonnummers:

Boerderij Antoniahoeve	11500
Secretaris Stichtingsbestuur (Gert van Rootselaar)	20634
Secretaresse Groepsbestuur (Joke van Aarst)	15788
Contactpersoon Bevers (Barbara van Dijk)	15817
Contactpersoon Holbihorde (Zat.ochtendwelpen) (Ad Borsboom)	11161
Contactpersoon Ch.Titulaerhorde (Zat.mid.welpen) (Marcha van der Berg)	17080
Contactpersoon Esta's (Jeroen Verhoeven)	13491
Contactpersoon Landverkenners (Wouter Snijder)	12918
Contactpersoon Michiel de Ruyterwacht (Zeeverk.) (Nico Smit)	16598
Contactpersoon Luchtverkenners (Jkhr. Victor van Beijma)	18158
Redactie Scoutkoerier (Marjolein Roerhorst)	34241
Gebouwenbeheerder (Ad Borsboom)	11161
Terreinbeheerder (Ritsaert Snijder)	32416
Verhuurder (Lex Vroemen) (werk:10955)	24794
Materiaalmeester (Andre Schouten)	13452
Botenbeheerder (Bert Haanappel)	14382
Botenverhuurder (Familie Brand)	16552

Juni:

- 1 Erik Ligteringen (Michiel de Ruyterwacht)
- 3 Chris de Geest (Gebouwencie)
- 7 Laurens van Dijk (Michiel de Ruyterwacht)
- 10 Thomas Klijn (Michiel de Ruyterwacht)
- 12 Elske Delhez (Bever)
- 12 Willem van Oostveen (Bever)
- 12 Nicole Soetijn (Chriet Titulaerhorde)
- 13 Angela Groot Bruinderink (Chriet Titulaerhorde)
- 13 Henri van Steenberg (Michiel de Ruyterwacht)
- 14 Joost Oppelaar (Luchtverkenners)
- 18 Edwin Verbeek (Leiding Landverkenners)

De data zijn gebaseerd op het ledenbord in het bestuurshok.

Halloooooooooo Jonge Onderzoekers!

Als deze reportage u wat chaotisch mocht voorkomen, ligt dat niet zozeer aan de warrigheid van uw reporter, als wel aan de wat ongeordende loop der gebeurtenissen op deze miezerige dinsdagavond.

Het was koud toen uw verslaggeefster de boerderij betrad. Sterker nog: zij was behoorlijk versteend en bovendien nat. Op de deel waren de Mannen met Snorren bezig een ingewikkeld netwerk van touw, plakband en natte theedoeken te bouwen. Er was echter geen koffie aanwezig, dus ik besloot de verkennerzolder met een bezoekje te vereren.

Daar was het een drukte van belang, terwijl er tegelijkertijd nix gebeurde. Bij navraag bleek dat men het programma die avond zou vullen met wachten. Op zich lijkt dit een weinig interessant programma, doch het bood de reporter volop gelegenheid tot observatie. Het eerste dat opviel was een typische tante-op-verjaardag-observatie: wat ben je groot geworden! Maar het moet gezegd worden: onze verkennertjes beginnen aardig uit de kluiten gewassen kerels te worden. Jochem vertoont zowaar tekenen van beharing op z'n bovenlip, Johanna's haar groeit 'm boven z'n pet, Sjoerd ziet er onwerkelijk schoon uit en ook Johnny is een hele knul geworden, om van Koen, Bart en Chiel maar te zwijgen. Dit is dan ook de reden dat voor deze heren een nieuwe groep is opgericht: de Jonge Onderzoekers (ook wel Explorers genoemd, maar dat spreekt veel moeilijker uit). Over het hoe en waarom van deze splinternieuwe loot aan de Schweitzerboom leest u verderop nog, we gaan terug naar de verkennerzolder.

De Jonge Onderzoekers in spe waren intussen flink bleek geworden en reageerden hun zenuwen af op hun jongere ex-collegae in spe, en op de cassetterecorder. Voor het eerst van m'n leven een nummer van het onvolprezen orkest 'Osdorp Possie' gehoord (de spelling van het woord Possie zou wel

cens erg fout kunnen zijn, maar dit is een dusdanig nieuwerwets woord dat het de weg naar mijn woordenboek nog niet heeft gevonden. Misschien kan professor Chielofski hierover meer opheldering geven in het volgende Scoutkoeriernummer).

Leiding en verkenners haalden dan ook opgelucht adem toen de Besnorde Mannen kwamen aankondigen dat het feest kon beginnen. De Onderzoekers in spe moesten geblinddoekt het spinneweb door-kruisen en de overgeblevenen mochten figureren. Het parcours werd gelopen met behulp van de onvolprezen volg-het-touw-methode (ook wel carrière- of levenslein genaamd). Na veel geklauter en gestuntel werd dan eindelijk de primus bereikt die (nog altijd geblinddoekt) aangestoken moest worden. Mijn protest dat de gemiddelde verkenner dit zonder blinddoek niet eens voor elkaar krijgt, mocht niet baten. Het bleek ook een volslagen onterecht protest; de Jonge Onderzoekers brachten het er goed en wel van af.

De lezertjes die zich intussen bezorgd afvragen: 'Maar waar is de koffie?' kan ik gerust stellen: hiervoor was intussen gezorgd door de onvolprezen Jaap.

Afijn, het inwijdingsritueel ging intussen gewoon door. Hier volgen wat korte impressies:

- Koen vond dat gehups over de balk wel lekker
- Sjoerd werd ter plekke uitgeroepen tot Tarzan van het Jaar: wat kan die jongen klauteren
- Per ronde werd het parcours overigens vochtiger. Bart werd als eerste het slachtoffer van een bak water
- Johnny werd wel erg opstandig van natte voeten en zorgde voor een waar waterballet

- Chiel kon zichzelf op een simpele tafel niet handhaven, maar heeft wel vuurvaste handjes (hoe controleer je of je aansteker het doet? Je houdt gewoon even je vingers in het vlammetje)
- Johanna deed vooral z'n best om alle hindernissen te omzeilen, maar doorstond de primustest met glans
- Jochem was wat erg voorzichtig, maar werd niet minder nat
- En Pascal (die plotseling uit het niets tevoorschijn was gekomen) verloochende zijn zee-verkennerafkomst niet: nat worden was geen probleem, maar van het aansteken van een primus bracht hij nix terecht.

Hoog tijd voor de grote limo-test:

- Geur: LEKKER
- Kleur: LEKKER
- Smaak: LEKKER
- Opdiening: grappig gevormde drinksteen in leuke kleurtjes. Alle mokken bij elkaar vormen een gewaagde kleurcombinatie.
- Opmerking: uw reporter houdt wel van sinas (in tegenstelling tot ordinaire oplosmeuk)

- Overigens: werd de limo vergezeld door vette, kleffe, met rooie bende overgoten vleeshompjes, in zompige broodjes gevat.

Tot slot de eerste woorden gesproken door de Jonge Onderzoekers na hun barre tocht:

- Sjoerd: Heel fein!
- Bart: 't Ging wel, had erger verwacht.
- Koen: de welpendoop is erger, moeilijker en spannender.
- Johnny: Nat, maar verder ging het wel. Primus op poten viel niet mee (wat hier mee wordt bedoeld weet ik niet, maar zo stond 't in de aantekeningen)
- Johanna: gjappig, miste het overheerlijke hapje en drankje na afloop
- Chiel: Het was wel geamuseerd
- Jochem: Lekker, waar blijft m'n boterham met pindakaas?

Er werd nog een groepsfoto gemaakt en popcorn gegeten en daarmee was het verkennerstijdperk voor onze jonge helden afgelopen.....

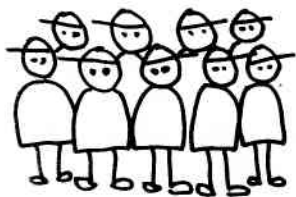

Horizontaal:

1. bevel; 2. slee; 3. dit dier zie je op de tekening; 6. fijngemaakte aardappelen; 7. groet; 8. kweker; 10. wild zwijn; 11. meisjesnaam.

Verticaal:

1. kleur; 2. klaar; 3. aarzelen; 4. wal; 5. gelooide huid; 6. vleesgerecht; 9. vrouw van Adam.

Allereerst willen wij even beginnen met te zeggen dat we het een leuk initiatief vinden om alle groepen een eigen pagina te geven, zodat ook alle groepen 'verplicht' zijn om iedere Scoutkoerier een stukje te verzorgen...

Maar nu het grootste probleem: WAT moeten we er van maken? Ideeën zat, maar: 'Is dit of dat wel de bedoeling??', we zullen zien...

BEVERWEETJES

Hoe origineel. Zo heet ook onze maandelijkse agenda. Maar bij gebrek aan een betere naam, laten we het voorlopig even zo. Laten we eerst maar eens beginnen met ons voor te stellen, want anders 'praat' het wat moeilijk.

"Bever" zijn jongens en meisjes van ongeveer 5 tot 7 jaar. We hebben op het moment 28 leden. We draaien op zaterdag van 12:15 tot 13:45; volgens de meeste ouders toch wel een erg moeilijke tijd (etenstijd). We proberen ons zoveel mogelijk te houden aan de regels die Scouting Nederland ons heeft opgedragen. Dit houdt in dat we leven in het Land van Hotsjtonia; dit is een soort droomhuis waar 6 personen wonen. Deze personen hebben allemaal een eigen identiteit. Zo hebben we:

- **Lappezak:** Lappezak is een figuur, gespeeld door een manspersoon (bij gebrek aan een manspersoon is een vrouwspersoon ook goed). Hij is gekleed in een kleurrijk pak dat vol met lappen en doeken hangt. Lappezak houdt van spelletjes doen met lappen, zoals tenten bouwen en zakdoekje leggen en meer van dat soort spelletjes. Als Lappezak op visite is, dan kunnen de Bevers er zeker van zijn dat Lappezak ligt te slapen in een zelf ontworpen tent met slaapzak. Of dat ze zelf aan het werk worden gezet met lakens en dekens.
- **Frederick Scheurema:** Frederick is eveneens een manspersoon. Hier geldt ook, bij gebrek aan mannen is een dame ook goed, al moet ik hierbij zeggen dat de mannen tot nu toe graag

mee willen werken in ons programma. Frederick is gekleed in een pak, gemaakt van oude kranten en, de naam zegt het al, hij houdt van scheuren... De kinderen ook... Aan het eind van het programma is, over het algemeen, Frederick z'n pak gesneuveld. Frederick doet, als hij op visite is, meestal spelletjes met... (hoe kan het ook anders) papier. Knippen, plakken en knutselen, Frederick lust er wel pap van.

- **Hippe Springveer:** Helaas dames, ook Hippe is een manspersoon. Hippe heeft een tik, en dat is dat hij van springen, hupsen en rennen houdt. Je raadt het al: als Hippe er is, wordt er gespeeld. Hippe heeft een kleurig pak aan en een pet met een molentje er bovenop. Meestal heeft hij zijn skippybal meegenomen.
- **Juffrouw Pompedom:** Hoera dames, dit is en blijft een vrouwspersoon. Pompedom houdt van dansen, zingen en muziek maken, dus als zij er is, dan wordt er in ieder geval iets met muziek gedaan. Dit kan zijn in de vorm van eigen instrumenten maken of een nieuw liedje leren, enzovoort. Pompedom draagt een hele hoop flitsende kleren over elkaar, met als hoofdnoot overal muzieknoten.

En als laatste de grote baas van dit geheel:

- **Lange Doener:** Deze staat ook op de uniformen van de kinderen. Dit moet een manspersoon zijn, liefst met een baard. Hij is de baas van Hotsjtonia, en ook een beetje over de mensen die er wonen. Als Lange Doener komt, dan is dat heel speciaal, want hij heeft het altijd druk. Hij komt vaak op kampen en als er veel kinderen gaan 'overvliegen'.

Om nu een lang verhaal kort te houden (had dat eerder bedacht): bij ons is het altijd een beetje feest. Om onszelf nu niet te vergeten, stellen we onszelf nu ook even voor: de Bevers worden geleid door Babs (Barbara), Sabine, Dave, Monique en Koen. Wij proberen er iedere zaterdag weer een geslaagd programma door heen te werken.

Om meteen even over onze eigen organisatie te beginnen: we proberen de kinderen een klein beetje een gestructureerd programma te geven, zodat ze een klein beetje weten wat ze te wachten staat. Dit houdt in dat we iedere opkomst beginnen met openen (Beverlied, belevenissen van de afgelopen week, jarigen en alle andere dingen die er besproken moeten worden). Daarna gaan we creatief bezig zijn, in de vorm van knutselen of tekenen of iets wat met het thema van dat seizoen te maken heeft. Dan drinken we en proberen wat voor te lezen, en daarna gaan we naar buiten. Daar spelen we dan wat spelletjes en dan gaan we alweer naar

huis. Natuurlijk verandert de volgorde wel eens (anders zijn we helemaal zo saai).

Tot slot: bij ons verschijnt iedere maande een BEVERWEETJES. Daarin staat de nodige informatie voor de ouders over de Beveropkomsten van die maand. Als we bijvoorbeeld een keer gaan zwemmen, dan staat er in de WEETJES dat de Bevers zwemspullen mee moeten brengen. Sinds kort zijn we bezig om er een eigen blad van te maken, met puzzels en tekeningen.

Groetjes, de Beverleiding;
Barbara, Koen, Sabine, Monique en Dave.

Hoera, wat hebben we veel post gekregen van de Esta's en Welpen. We hebben de stukjes precies zo getypt als de Esta's\Welpen ze hebben ingestuurd. Hiëroglieven zijn niet onze sterkste kant maar we hebben geprobeerd er wat van te maken. En zoals in iedere Scoutkoerier is er weer een winnaar van de 100 stuivers. Dit keer is dat Sjors van de Esta's omdat hij toch liever in de Scoutkoerier staat dan in de Donald Duck, en daar zijn we natuurlijk erg trots op. Wij vinden de Scoutkoerier ook veel leuker dan de Donald Duck, wie niet?

Daarom zijn de 100 stuivers voor jou, Sjors, gefeliciteerd. Wil je ook 100 stuivers rijker worden schrijf dan een bijzonder leuk, spannend of grappig verhaaltje voor in de Scoutkoerier en lever het in bij de leiding. Die zorgt er dan voor dat het bij ons komt.

Estas zijn leuker dan welpen want je doet er van alles spelen hokie mikado en noem maar op.

Klachten; estas komen nooit in het blad wij willen muur schilderen en dat stomen bezempje wat er hangt moet weg!

Clyde Pels (Esta's)

We rolden kranten open en toen verdeelde de groep in tweeën en toen gingen we hokieie.

Freek (Esta's)

- "hee, sta ik hier in de Scout-courier?"

"da's fraai zeg, ik wil naar de Donald Duck."

"Haal mij hier uit!!!" Ik krijg hier flink de pest in"

"Je laatste kans!."

- "had je wat, he?"

-Euhh.... nee hoor, ik sta hier veel liever dan in de Donald duck!"

- "O, dan is het goed".

(over en)

UIT

Sjors h. (Esta's)

Alle estas hebben hun insinje bewegen gehaald daar moesten we allemaal dingen voor doen we moesten zittend voetballen dat vindt ik wel leuk.
Niels (Esta's)

ik ben rens en ik ben 7 jaar ik kom nieuw bij de estas ik vind leuk spelutjus dag

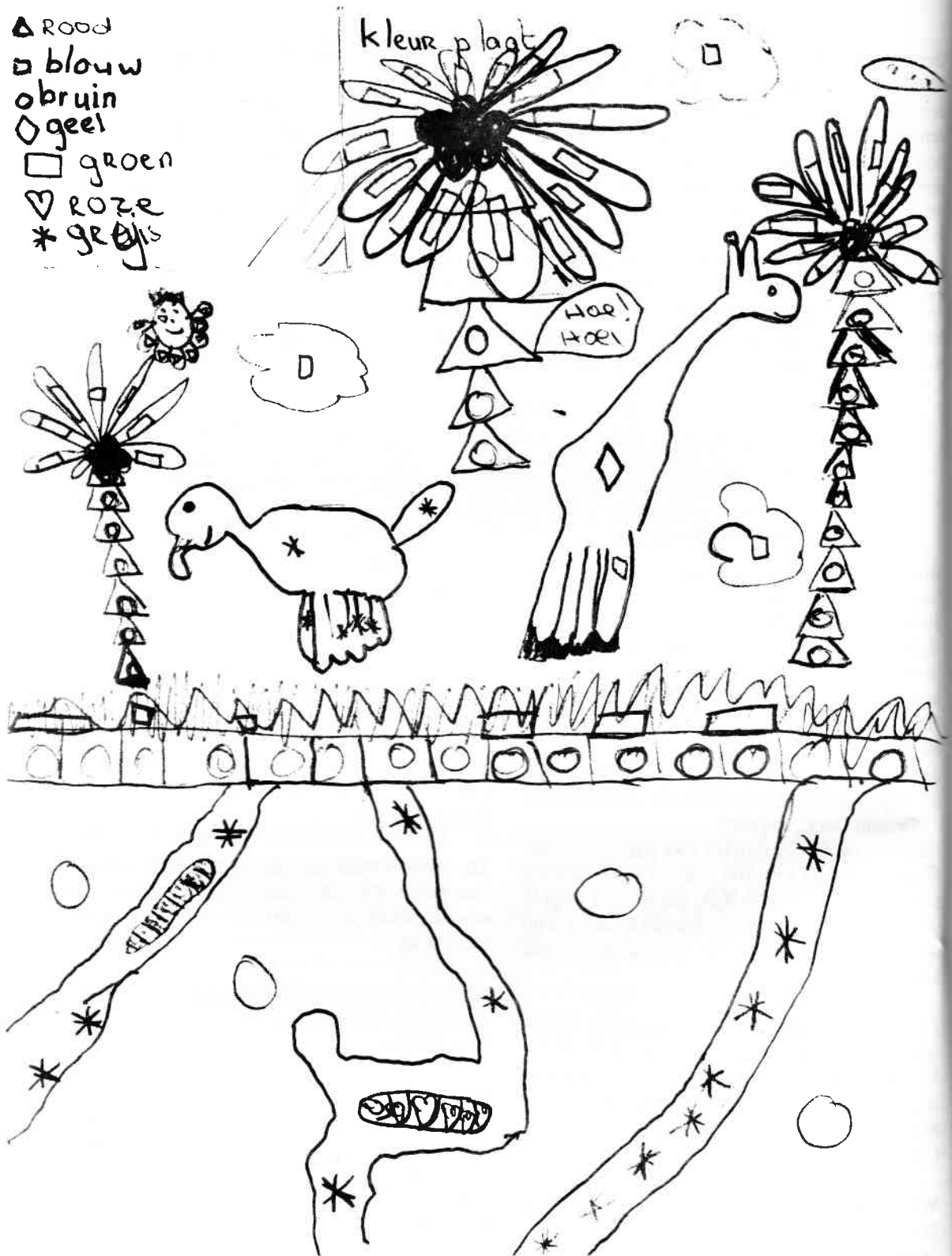
Rens (Esta's)

Kamp

We zijn laatst op kamp geweest. Toen gingen we naar Artis. Ik heb van de vogels ook nog een paar plaatjes geschoten. Toen gingen we eten en toen naar de speeltuin. Ik hoop dat we snel weer een kamp hebben.

Roene (Esta's)

- ▲ rood
- ◻ blauw
- ◻ bruin
- ◻ geel
- ◻ groen
- ♥ roze
- * grijs

Winter kamp

Vrijdag avond 29 jan gingen we dodenstraal doen. Zaterdag ochtend gingen we eerst eten daarna gingen we nog een spel doen. Daarna ging iedereen met zijn nest naar de stad. Dan moest je zoveel mogelijk dingen voor 2 gulden kopen. 's Avonds gingen we rode kool met appel eten het was heel lekker het toetje ook. Zondag middag gingen we het tovenaarspuzzelspel doen. En daarna gingen we ovens maken en daarna kwamen de ouders, om 3 uur ons ophalen. dag!

Marius (Holbihorde)

Wij gingen een keer knotten. Ik zat in een boom met een mesbui. Het was wel leuk want ik zat naast Dennis en wij sloegen allemaal grote takken er af. dag!

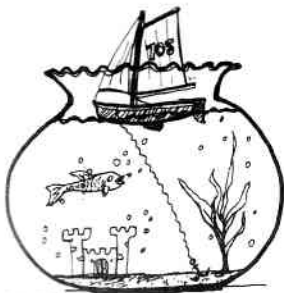
Anomiempje (Holbihorde)

ik zit op scouting dat is heel leuk. we horen een beetje bij het djunkel, want er heet er een baloe en er heet er ook een bagira. dat zijn dieren van het djunkel. is een keer gingen we op scoutingkamp. toen gingen we teeven kijken we keken naar het djunkel op het midden van de film. sliep bijna eidel en toen blies ik het verhaal uit.

Lucinda Koelenman (Chriet Titulaerhorde)

Ik vind de skoutin leuk het slaapen is leuk maar ik ben niet bij mama en papa en nu ga ik een spurttoeg doen

Nicole Soetijn (Chriet Titulaerhorde)

Hallo.

Ik heet Angela Schaar en zit sinds kort bij de zeeverkenner, samen met mijn broer Remco. Ik ben bij de zeeverkenner gekomen, omdat ik me anders op zaterdag verveelde. Ruim twee jaar geleden zijn we in Montfoort komen wonen. Daarvoor

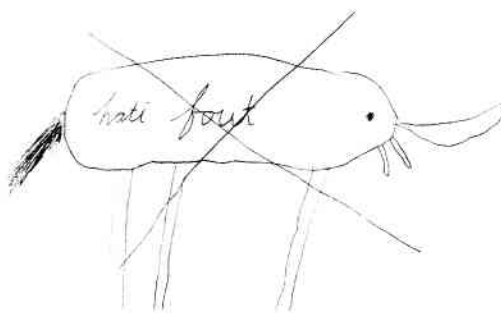
Ik zit op scouting. En daar is het heel leuk. daar hoor je bij het juggle. er zijn er veel dieren in het jungle zoals baloe, baheera, moglie, ka de slang, loetje de aap en soms blijven we op de boerderij slapen. De dieren passen goed op moglie. allen de tijger wilde moglie vermoorden.

Maike Oudshoorn (Chriet Titulaerhorde)

ik vind de skouting leuk dan gaan we leuke dingen doen eerst niet, maar nu weer en dan niet, en dan wel weet je wat ik het leukst vind? nou ik vind het leukst-slaapen, en een speurtogt, en insta liren, en feest ook

Gisteren gingen we heel laat naar bed om 12 uur laat he en vanavond weer dan om 12 uur want vanavond komen de mensen dan is het groot feest he

Marielle Soetijn (Chriet Titulaerhorde)

ZEEVERKENNERS

woonden we in Heiloo. Heiloo ligt in Noord-Holland. Het was daar erg leuk. Maar in Montfoort is het ook erg leuk. In januari ben ik elf jaar geworden. Het onderhoudsweekend, dat op 6 en 7 februari was, vond ik erg leuk. Het zeilen van de zomer lijkt me erg leuk.

Tot ziens, groetjes van Angela Schaar.

Hallo.

Ik ben Remco Schaar en ik zit nu drie weken op de zeeverkenners, samen met m'n zusje Angela. Ik ben dertien jaar en in maart word ik veertien jaar. Ik ben tweeënhalf jaar geleden in Montfoort komen wonen, omdat m'n vader in Gouda ging werken. Voordat ik in Montfoort kwam wonen, woonde ik in Heiloo. Heiloo ligt in Noord-Holland, tegen Alkmaar aan. In Heiloo was het erg leuk, want daar had je ook de duinen, het strand en de zee, maar hier in Montfoort is het ook leuk.

Hallo lezers,

Dit is de vaste pagina van de luchtverkenners. Hou je vast, want hier gaat het komen.

De luchtverkenners is een van de speltakken voor jongens en meisjes van 10 tot 14 jaar. Het is een gezellige groep waar je bezig kunt zijn met alles wat er op de wereld vliegt. Daarnaast doen luchtverkenners ook wat alle verkenners doen, zoals kamperen, vuur stoken, koken, hikes lopen enzovoort.

Het hoogtepunt van het jaar vindt plaats in de zomer. Dat is het vliegen. Dat is een traditie. Elk jaar gaan we minstens een keer "echt" vliegen. Dat kan zijn meteen zweefvliegtuig, een motorvliegtuig, parachute-springen, parasailen, of iets in die geest.

Wat komt er nou allemaal kijken als je luchtverkenner bent?

Wel, je bouwt allerlei soorten vliegtuigjes, voornamelijk zweefmodellen: grote, kleine, met afneembare of vaste vleugels, met propeller/elastiek-aandrijving of een hele lichte met piepschuimvleugels. We bouwen ook boomerangs en vliegers of een weerstation. We gaan naar luchtvaartshows. Je leert er wat over het weer, waarom een vliegtuig vliegt.

Ik ben op de zeeverkenners gekomen omdat ik op zaterdag niks te doen had, en het is erg leuk. Op 6 en 7 februari hadden we een onderhoudsweekend. Als eerste hadden we de boten omgedraaid, en daarna twee keer gemenied en geveerd. Op zaterdagavond gingen we eerst nog een paar spelletjes doen en daarna hadden we disco. Toen het kwart over één was moesten we naar bed, maar om half vijf viel ik pas in slaap. Het was in ieder geval erg leuk.

Dit was het. Tot ziens! Remco Schaar.

LUCHTVERKENNERS

Als je wat meer wilt weten over alle elektronische apparaten om je heen, dan kan je bij de elektronicaclub komen. Daar kan je spelen met allerlei elektronica of zelf een looplicht of afstandbediening bouwen. Maar let op, er kunnen maximaal 5 luchtverkenners bij de elektronicaclub.

Zo, ik heb jullie wat verteld over de luchtverkenners. Ik ga verzinnen wat hier de volgende keer komt te staan. Het is leuk als je op zaterdag tussen 10 en 12 uur bij de luchtverkenners of tussen 13 en 15 uur bij de elektronicaclub komt kijken om het zelf eens te beleven.

Als spreekbuis van de luchtverkenners,
Victor van Beijma

The Hitch Hiker's guide to the Galaxy

door Alfonso Drittestein

Op de 34020ste dag in deze winterige, koude februari maand, wanneer de ene helft van Nederland op warmer weer en de andere helft op een Elfstedentocht hoopt, zat uw captain Flash I vredig in een vriendelijk, warm, emotiestimulerend tropisch golfslagbad. Nu zie ik u meteen al twee bedenkingen hebben. Nu heb ik ten eerste mijn naam voor de tweede keer veranderd, zodat er al één opgelost is.

Ten tweede heb ik inderdaad een nieuw Nederlands woord geschapen (het werd ochtend en het werd avond, dat was de eerste dag, en Alfonzo zag dat het goed was). Het woord emotiestimulerend is een woord dat zich als volgt laat verklaren. Maar laat ik u eerst enige ter zake doende termen uitleggen. Eerst nemen wij het "Kramers nieuw woordenboek Nederlands" ter hand. Daarin lezen wij: "hand_doek m (-en) doek die men gebruikt om zich af te drogen. ".

Omdat u daar natuurlijk ook niet ver mee komt, zal ik maar onmiddellijk mijn excuses aanbieden en de enige geldende definitie geven, namelijk die van "The Hitch Hiker's guide to the Galaxy". Het doel van mijn nimmer ten einde zijnde studiereis is namelijk de geldigheid van dit handschrift te onderzoeken en zo mogelijk zelfs aan te vullen. En ja hoor, je gaat naar een willekeurig golfslagbad en je kunt meteen beginnen met aanvullen. Luister ende let op. *"The Hitch Hiker's guide to the Galaxy has a few things to say on the subject of towels.*

A towel, it says, is about the most massively useful thing an interstellar hitch hiker can have. Partly it has great practical value - you can wrap it around you for warmth as you bound across the cold moons of Jaglan Beta; you can lie on it on the brilliant marble-sanded beaches of Santraginus V, inhaling the heady sea vapours; you can sleep under it beneath the stars that shine so redly on the desert world of Kakrafoon; use it to sail a mini raft down the slow heavy river Moth; wet it for use in hand-to-hand combat; wrap it round your head to ward off noxious fumes or avoid the gaze of the Ravenous Bugblatter Beast of Traal (a mindbogglingly stupid animal: it assumes that if you can't see it, it can't see you - daft as a brush, but very very ravenous); you can wave your towel in emergencies as a distress signal, and of course dry yourself with it if it still seems to be clean enough.

More importantly, a towel has immense psychological value. For some reason, if a strag (strag: non-hitch hiker) discovers that a hitch hiker has his towel with him, he will automatically assume that he is also in the possession of a toothbrush, face flannel, soap, tin of biscuits, flask, compass, map, ball of string, gnat spray, wet weather gear, space suit, etc. etc. Furthermore, the strag will then happily lend the hitch hiker any of these or a dozen other

items that the hitch hiker might accidentally have "lost". What the strag will think is that any man who can hitch the length and breadth of the galaxy, rough it, visit its slums, struggle against terrible odds, win through, and still knows where his towel is, is clearly a man to be reckoned with.

Hence the frase which has passed into hitch hiking slang, as in "Hey you sass that hoopy Ford Perfect? There's a frood who really knows where his towel is. (Sass: know, to be aware of, meet, have sex with; hoopy: really together guy; frood: really amazingly together guy)."

Nu, tot zover reikte mijn kennis dan dus ook, totdat mijn bezoek aan dat golfslagbad mijn kennis drastisch vergrootte. Hier op Aarde bleek de handdoek een verder gaand gebruik had ontwikkeld en vooral dieptepsychologisch een geheel originele betekenis had gekregen. Hier volgt dus eindelijk het punt waar het om draait.

De mens is als soort nogal eens onderhevig aan hevige emotionele buien. En in dit soort stress situaties is de soort het interessants - doordat pas dan echt de evolutionair vastgelegde gedragspatronen tot uiting komen. Dan namelijk gooit hij zich los van alle, door zichzelf opgelegde banden los en vervalt hij in een meer oorspronkelijk patroon van levens beschouwing. En het feit dat ik persoonlijk heb geconstateerd is het volgende.

Een door frustraties geplaagd mens blijkt in hoge mate bevattelijk voor diepe depressies. En dat uit zich in strikt bepaalde gedragingen, zoals het opzoeken van een hoge klif om van af te springen, een diep meer opzoeken met een steen om de nek, enige aantallen cervejas drinken of een combinatie van deze dingen. Maar wat deed zich nu in dat golfslagbad voor, men trok zich terug onder een zo donker mogelijke handdoek en zocht bij voorkeur een rustig plaatsje tegenover het golfbad op. In minstens één geval had het inderdaad een kalmerende invloed op de persoon in kwestie en in meerdere gevallen werden geruststellende resultaten geboekt. Hierdoor werd weer eens de enorme flexibiliteit van de eigenlijk nogal simpele bewoners van deze prachtige planeet bewezen. Zoals tot nu toe is gebleken is de kleine voorhoede van het voor de rest niet bijster interessante specimen eigenlijk alleen in staat om wijzigingen aan te brengen in het pan-galactische wereldbeeld.

Maar aan de andere kant WAT VOOR EEN VERANDERINGEN !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tja, daar ben ik eigenlijk ook nog niet achter.

van de planeet Aardeuw reporter
Alfonzo Drittestein

Het is niet van de lucht

Dit is een rubriek van de luchtscouts. Hierin worden vermeld: wetenswaardigheden, raadsels, tips voor een ieder die er wat aan heeft.

Raadsels:

1. Een luchtverkenner, op het punt staand met zijn vliegtuig te vertrekken naar een bepaalde bestemming, biedt een gestrande zeeverkenster een lift aan, haar verzekerd dat waar ze ook maar naar toe wil gaan, het nooit meer dan een paar kilometer van zijn route af kan zijn. Gegeven dat ze beiden vertrekken vanuit Buenos Aires, wat is de bestemming van de luchtverkenner?
2. Een luchtverkenner komt bij een tweesprong, maar hij weet niet langs welke van de twee wegen hij bij zijn bestemming komt. Er staan twee landverkenners bij de splitsing van wie de ene altijd liegt en de ander altijd de waarheid

Tjoep - Tjoep!

Menig welpen-, respectievelijk verkennersleider zal zich wel eens het hoofd gebroken hebben over de vraag: "Moeten we niet eens een keer zingen met de horde (resp. troep, resp. wacht, resp. het squadron)?" In een aantal gevallen komt zo'n leider tot een "Ja!". Hij is er dus in getrapt. Zingen, zo wil BUMA\STEMRA ons graag doen geloven, is gezellig, bevordert de saamhorigheid en is op andere mystieke wijzen goed voor lichaam en ziel. Niets is minder waar.

spreekt. De luchtverkenner weet echter niet wie wie is. Hij mag slechts aan een van beiden een vraag stellen om zijn weg te vinden. Aan wie stelt hij welke vraag?

Wist je daat ?...

Zo heet zijn de sterren

Heb je wel eens gemerkt dat niet alle sterren dezelfde kleur hebben? Er zijn gele en witte, maar ook rode sterren.

De rode sterren zijn het koudst: 4000 graden. De gele zijn heter: 6000 graden. Bij die gele sterren behoort ook onze zon. Het heetst zijn de witte sterren: 25000 graden en meer!

oplossingen

1. Omdat de luchtverkenner in elke mogelijke richting kan vliegen, zonder van zijn koers af te wijken, kan hij alleen maar op weg zijn naar het punt dat recht tegenover aan de andere kant van de aarde ligt ten opzichte van Buenos Aires. In dit geval moet dat Peking in China zijn.
2. De luchtverkenner vraagt aan een van beide landverkenners: "Indien ik aan uw vriend de weg zou vragen, wat zou hij dan zeggen?" Vervolgens neemt hij dan de andere weg dan die aangegeven wordt.

Iedereen die wel eens een padvinderseenheid heeft horen "zingen" weet dit. In het gunstigste geval komt men er met een licht, doch zeurende hoofdpijn van af. Twee dagen, dan is over het algemeen het leed wel geleden. Gevoeligere types krijgen, naast de reeds vermelde hoofdpijnen, last van maag en darmklachten. Voor dat deze klachten verleden tijd zijn is reeds wat meer tijd vervlogen. Het ernstigst zijn die personen er aan toe, die over een zieleleven beschikken. De knak die zij oplopen is in de meeste gevallen slechts na jaren intensieve en professionele hulp te herstellen. Gelukkig zijn er in

deze verlichte tijden RIAGG's en onbaatzuchtige individuele zielsknijpers voldoende om ook deze tragische personen (toegeven, soms tegen een belachelijke geringe financiële vergoeding) te hulp-verlenen.

Waarom vormt het samen zingen een probleem? Allereerst, zo vermoed ik, omdat het geen samen zingen is. Iedere welp, verkenner (zee-, land- of lucht-) koestert blijkbaar diep in zijn hart de wens de solo-partij te zingen. Een solo-partij is gebonden aan twee voorwaarden: a) de solist dient, qua volume, duidelijk boven de rest (het koor of orkest) uit te komen en b) de solist dient een toonsoort te bezingen die bij de rest van het groepsgebeuren past. Wat het eerste betreft: Iedereen doet zijn best. In het iedereen zit ook gelijk het bezwaar. Wat het tweede betreft: Hier heeft (zo lijkt het althans) nog nooit iemand van gehoord.

Het tweede probleem vormt het repertoire. Voor de welpenleider is de keuze van een liedje nog niet zo'n probleem. hij kiest gewoon een liedje met ergens een van de volgende woorden: "poep", "pies" of "stront". Bij voorkeur in het refrein, want dan komt het lekker vaak terug. Bij de moderne generatie valt ook het woord "neuken" van harte aan te bevelen. Tegenwoordig hoef je niet meer uit te leggen wat dat is.

De verkennersleiding heeft een ander probleem. Hij staat voor een groep jongelui die serieus van mening is dat alles, wat via Radio Drie ten gehore

wordt gebracht, ook echt de moeite waard is en dientengevolge ook rond het kampvuur moet worden gezongen. Zij vergeten hierbij dat alles wat men op Radio Drie hoort slechte het resultaat is van nijvere technici die omringd door versterkers, equalizers, vocoders en wat dies meer zij, de meeste ernstige blunders trachten te herstellen. Meestal slagen zij hier redelijk in. Een ander probleem vormt de groep van de zgn. "head-bangers" of "hard-rockers". Zij stuiten bij het beluisteren van het origineel niet op zo'n probleem van de corrigerende technici. Integendeel, de technici die zich bezig houden met remixen van deze muziek (het is gelukkig een heel rekbaar begrip) lijken slechts gespitst op een ding, nl. de blunders maximaal te versterken. De koude douche die zij ontvangen bestaat uit het zich plotseling realiseren dat 1000 Watt muziekvermogen op een normaal kampterrein niet waar te maken is. De luisteraar is daarover opgelucht.

Is er een oplossing voor dit probleem? Ja, natuurlijk. De moderne leider individualiseert. Hij geeft een zelfstandige opdracht. Bijvoorbeeld: Je wast je van de week een keer. Onder de douche (of in het bad) zing je tenminste een liedje. Telefonisch informeert hij vervolgens bij de ouders (of voogd of verzorger) hoe het gegaan is. Indien deze ermee akkoord gaan wordt vervolgens het insigne opera_zanger verleend. Waarop het betreffende lid voor de rest van zijn verkennerstijd zijn kop mag houden. Om zich te storten op het insigne: vuur maken, met en zonder benzine.

Wiz luv, Theo
(explorers leiding)

En alweer een literaire bijdrage aan deze Scoutkoerier van de zaterdagmiddaghorde, met als onderwerp de uitreiking van de wereldberoemde Ordes van de Hui-lende Wolf in het weekend van 12, 13 en 14 februari.

Op vrijdagavond arriveerden rond half acht 27 schapjes van welpen op de boerderij voor wat het derde galakamp in de geschiedenis van de Chriet Titulaerhorde zou worden. Na het openen van het kamp en de uitleg van het kampreglement (regel 5: een welp probeert ten alle tijde de schoen van Claus af te pakken), begonnen we maar meteen met het voorbereiden van het gala dat de volgende avond zou plaatsvinden. De ene helft van de horde ging koekjes bakken voor de ouders en de genomineerden, en de andere helft bereidde het experimentele toneelstuk 'Het Jungleboek' voor, een toneelstuk van de laat 19e eeuwse Oost-Pruisische dichter Stegeman. Nadat de koekjes mislukt en het toneelstuk geïmproviseerd waren, besloot de lieve leiding om een nachtspel te gaan doen, op het industrieterrein Middeland.

Na afloop van dit spel bleek een gedeelte van de welpen echter nog helemaal niet moe te zijn, en derhalve werd de groep gesplitst in een helft die terugging naar de boerderij en een helft die de Woerdense binnenstad onveilig ging maken. In het centrum deden we het leuke spelletje 'Pak de schoen van...', waarbij een onschuldige voorbijganger, Richard, door de welpen werd belaagd, en niet alleen van zijn schoenen, maar ook van zijn sleutels, zijn sjaal en zijn vriendin werd beroofd.

Toen alle welpen weer terug waren op de boerderij, besloten we te gaan slapen. De leiding, ook niet van gisteren, gebruikte voor dit doel de buitengewoon slaapverwekkende hoorspelversie van het Jungleboek, en met verbazingwekkend effect.

De volgende ochtend werd de leiding echter weer vroeg door de wrede welpen gewekt. Na het ontbijt arriveerden de luchtverkenners, met wie we samen een speurtocht deden. De speurtocht bestond uit moeilijke vragen als 'Hoe oud is Chriet Titulaer' en 'Hoeveel Willemijnen wonen er op Van der Valk

Boumanlaan 27a' (Het antwoord op de laatste vraag was volgens een bewoonster 9).

Halverwege de speurtocht moesten we de bus naar Bodegraven nemen, wat we dan ook deden. In Bodegraven ging de speurtocht verder; we moesten nu fotootjes van Chriet Titulaer volgen, die her en der door de stad opgehangen waren. De speurtocht eindigde bij het station van Bodegraven. Zoals bekend heeft de Chriet Titulaerhorde de traditie om in openbare gelegenheden, zoals treinen en stations, de lunch te gebruiken. Daarom veroverden we deze keer de wachtkamer van het station en deelden we daar ter plekke gesmeerde boterhammen rond aan de wachtende mensen die deze ruimte met ons deelden. Daarna wilden we nog even een spelletje gaan doen in een Bodegraafs park, maar op de weg daarheen passeerden wij een enig kaas-museum, wat we terstond met een bezoek besloten te vereren.

De beheerders van het cultuurhistorisch erfgoed, Bertus en Lenie, hadden, zo vertelden ze ons, nog nooit zoveel bezoekers gehad, en het was dan ook een heel gedoe voor iedereen een stoel had om naar de video te kunnen kijken. Hierop volgde een rondleiding door het museum, waarbij Bertus en Lenie ons interessante wetenswaardigheden over het maken van kaas vertelden.

Nadat we afscheid van Bertus en Lenie hadden genomen, besloten we nog even Hollandse Leeuwen te doen op een grasveldje naast het museum, en toen werd het alweer tijd om de bus terug te pakken. In Woerden werden vervolgens de nodige voorbereidingen getroffen voor het galadiner en de gala-avond. Het galadiner bestond uit diverse macaroni-varianten, voorafgegaan door een exquisite toostje met pindakaas en een geraffineerde wortelloof-garnering, en gevolgd door een vlapip à la Chriet. Na het diner werd aan de welpen de gelegenheid gegeven zich om te kleden voor het officiële gedeelte.

Wellicht is het verstandig om het nut van deze gala-avond even toe te lichten. De Chriet Titulaerhorde heeft de traditie om jaarlijks alle mensen die wat voor de horde betekend hebben te verheffen in de Orde van de Huilende Wolf. Deze Ordes worden op een gala-avond, waarvan de presentatie traditioneel in handen is van Koen van Riet, uitgereikt aan de genomineerden.

Rond achten verschenen de genomineerden en een groot aantal ouders in de bar van de boerderij, die speciaal voor deze gelegenheid was heringericht, en nadat ook de welpen plaats hadden genomen, kon de plechtigheid beginnen. De volgende personen werden verheven in de Orde van de Huilende Wolf:

- Claus van Unen en Tanja van de Avert, de kookstaf tijdens het zomerkamp in Zeist; Claus en Tanja viel hiermee de zeldzame eer ten deel van een dubbele onderscheiding in de Orde van de Huilende Wolf.
- Pa Anthonissen, voor zijn medewerking tijdens diverse knotactiviteiten.
- Wilco van Hoorn, die makelaar was tijdens het zomerkamp.
- Marcel Fokker, de chauffeur van de makelaar.
- Sandro Otten, alias Hans Verstraete, secretaris van de makelaar, en tevens bekend van het herfstkamp, toen hij van een testament beroofd werd door twee clowns.
- Lex Vroemen, de kluizenaar.
- Annelies Jansen, beter bekend als Hare Koninklijke Hoogheid de Koningin der Kwltten.
- Pete Green en Jules van Baardwijk, de twee clowns die de aanslag op Hans Verstraete tijdens het herfstkamp op hun geweten hadden.
- Jaap Landman, Luuk Voeten en Andre Schouten, voor hun rollen als nep-sinterklaas, sinterpaashaas en Vadertje Tijd tijdens de sinterklaasavond op 4 december.

En als laatste had Koen van Riet de zeldzame eer van een driedubbele verheffing in de Orde van de Huilende Wolf te ontvangen.

Na dit officiële gedeelte volgde het experimentele toneelstuk wat de avond ervoor door de welpen was ingestudeerd, en toen ook dit voorbij was, volgde

op de deel voor de welpen het Oudhollandse koek-vreetspel, wat traditioneel bij officiële gelegenheden wordt beoefend. Ondertussen hadden de ouders de boerderij weer verlaten en volgde er een dieren-geluidenspel, met Dave als Supergrover (haren knippen doet geen pijn, maar tegen een dichte deur aanvliegen wel; aaaaaaaaaaaaaah), Marcha als paashaas (snifsnif), Claus als Tarzan (aaaaaaaaaaaaah, hetgeen enige verwarring gaf met Supergrover), Martin als Ernie (gggggggg), Marianne als bankrover (ik ben een bankrover), Marco als John F. Kennedy (ich bin ein Berliner, hetgeen enige verwarring gaf met de bankrover) en Frank als de Zweedse kok (moeidiboediehoe). Na dit spannende spel volgde nog wat gebingo in de bar, die daardoor op een echte bejaardensoos leek, en vervolgens gingen we maar weer slapen.

Ook zondag werden we echter wakker, en nadat we een gala-ontbijt hadden genuttigd, gingen we hutten bouwen in de jungle-in-aanleg, hetgeen een tamelijk modderige aangelegenheid werd. Na het huttenbouwen volgde de lunch in de vorm van jenkins, en toen kwam er alweer een einde aan weer een kamp van de zaterdagmiddaghorde, hetgeen kwam doordat al de welpen naar huis gingen. De leiding besloot er toen ook maar mee op te houden, en daarmee blaas ik dit verhaaltje uit.

Meneer Fant (of gewoon majesteit Frank).

7x ik vind de shouding leuk
dan gaan we leuke dingen doen
eerst niet, maar nu weer.

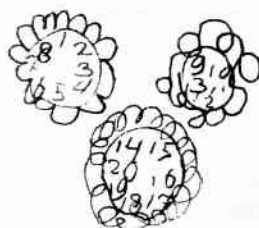

en dan riet, en dan wel
weet je wat ik het leukst vind
nou ik vind het leukst -
schaapen, en een speurtocht, en
instaklaren, en beest ook

Marijke
verhaal
van de
hout

Gisteren gingen we heel laat
naar bed.

Om 12 uur

laat hé en vandaavond
weer dan om 12 uur
want vanaavond komt
de mensen dan is het
groot beest hé

Welpenkamp zaterdagochtendhorde (12, 13, 14 februari)

Hè, hè, eindelijk mogen we naar huis. 't Was vanmorgen dan eigenlijk best wel leuk, lekker rommelen in de nog-geen-jungle. Hier een vuurtje, daar een oven (of iets dat er op moest lijken) en overal welpen druk bezig hout te verzamelen voor de leiding die zelf maar een beetje aan het niksen was?! Daarom hebben we ook alle pannekoeken zelf opgegeten en de broodjes-op-stok van de stok gegeten. Oké, vooruit, de leiding heeft weliswaar de pannekoeken voor ons gebakken, maar daar zijn ze toch voor. Welpjes horen nu eenmaal gevoed te worden. Tot ze denken dat ze zelf wel een kluijfe kunnen zorgen, dan gaat het helemaal fout, hebben we gemerkt?! Dan lusten ze de Adprut niet meer, of nog veel erger, ze laten het verrukkelijke toetje staan. (Niet dat de kunstwerkjes lang bleven staan, o nee, in het hol zijn altijd nog wel ergens hongerige welpjes).

Tafelmanieren moet de meeste welpen dus nog aangeleerd worden, in tegenstelling tot de treuzel-technieken, deze beheersen de meesten tot in de topjes. Alles wordt eraan gedaan om maar niet mee naar buiten te hoeven, ver buiten het warme, veilige hol, om daar dan van die belachelijke spelletjes te moeten doen. Wie gaat er nu voor 2 gulden allemaal verschillende, maar ook zeer zinloze friemelfrutsen kopen? Niet echt wat je noemt een nuttige bezigheid. 't Is dat je er als Nest een eervolle vermelding voor krijgt, anders was het de moeite al helemaal niet waard.

En het ergste moet eigenlijk nog komen. Hoe halen we het in ons hoofd, je kan het tenminste niet echt normaal noemen, om na zo'n barre tocht (bedelend naar zoveel mogelijk spulletje, afgezet door de kaasboer en de slager (30 cent voor 1 plakJE kaas of snijworst, BELACHELIJK), na al deze ontberingen getrotseerd te hebben, toch nog vrolijk zingend terug te keren naar het Antoniahol. Misschien is de verklaring te vinden in het bovennatuurlijke. Misschien komt het door een geheimzinnige aantrekkingskracht die het Antoniahol uitstraalt. Die er tevens voor zorgt dat er een onderling verband

tussen de welpjes ontstaat, waardoor ze samen sterker in hun maatjes 35 staan. 't Is tenslotte niet niks, al die vervelende verplichtingen. Een voorbeeld?

Goed, een voorbeeld. Nauwelijks thuis (afgezet, afgelopen en uitgezongen) moesten we weer weg. Alweer naar buiten ('t was inmiddels al donker), het donker in nog wel. Een beetje geld smokkelen, terwijl we bijna zeker wisten dat we door de douanewelpen gepakt zouden worden. Een beetje vreemd, maar nog lang niet zo erg als wat we na dit zeer 'verrijkende' spel gingen doen. Zoeken!

Nu vraag ik je, zoeken... En niet zomaar ergens een beetje zoeken, maar volgens nummer, op zoek naar snorharen, fietsen, schone sokken en noem maar op. Heb je eindelijk alle nummertjes bij elkaar gevonden (je bent dus helemaal sufgezocht), krijg je een knipoog van Siebren, een kus van Ad en van Dave een knuffel, en mag je nog wat uit één van de twee popcornkruiwagens halen. Een hele koffiefilter vol!

Helemaal volgepropt mag je dan eindelijk je eigen kleine holletje opgraven en voldaan liggen spinnen. Eindelijk, want na de vorige jachtnacht (zonder al te veel slaap dus), is zo'n dag vol nutteloze levenslessen toch wel heel vermoeiend geweest. Al soezend op je comfortabele rolmatras denk je nog even terug aan alle gedane zaken van vandaag; ...Opstaan, wilgen kappen en zagen... Veel verder zullen de meesten niet gekomen zijn in hun overdenkingen, boompjes zagen

Akela

Kat in botenloods ? Enorm misverstand in gebouwencommissie.

Tijdens een onlangs gehouden speedzitting van de gebouwencommissie is door de beruchte gebouwenbeheerder AD BORSBOOM het voorstel gedaan om over te gaan tot de aanschaf van een KAT in de BOTENLOODS. Het voorstel werd met enorm gejuich ontvangen door het wereldvermaarde commissielid MARCHA VAN DER BERG. Zij deed meteen het voorstel om de KAT de excentrieke naam JAAP te geven, en lekkere KATTEBROKJES voor hem te kopen. Groot was haar ontsteltenis echter toen de wrede gebouwenbeheerder haar mededeelde dat hier geen sprake was van een LIEVE SNOEZIGE POES, maar van een HYDRAULISCHE HEFINSTALLATIE. MARCHA hoopt nu dat er binnenkort dan toch maar tot de aanschaf van een ECHTE LEUKE GEZELLIGE POES kan worden overgegaan. Ze hoopt hiermee de HUISELIJKE SFEER van de boerderij te vergroten, en tevens het MUIZENPROBLEEM te verhelpen.

Bar krimpt en barbeheer doet niets.

'Het was echt een enorme schok voor me', vertelde de bekende welpenkenner DAVE KORTEKAAS, snikkend achter een glaasje grenadine onlangs aan uw reporter. De reden van zijn verdriet was dat hij erachter was gekomen dat aan de rechterachterkant van het barblad een PLANKJE aan het loslaten was! DAVE schakelde nadat hij van zijn EMOTIES was gekomen direct de BAR-AUTORITEITEN in. Technisch directeur NICO SMIT had na een grondig onderzoek een verklaring

voor het beangstigende verschijnsel. 'Dat plankje laat los omdat de bar smaller wordt', liet NICO de verontruste omstanders weten. 'Maar als je 'm doorzaagt komt alles weer goed'. Deze woorden kon het merendeel van de BARGASTEN geruststellen. Alleen barman MARCO uitte nog de vrees dat misschien niet alleen de BAR, maar ook het hele BARLOKAAL krimpt. Hiervan was volgens NICO echter geen sprake. BOZE TONGEN beweren overigens dat hier geen sprake is van BARKRIMP, maar dat het enorme meubel op een doordeweekse DINSDAGAVOND van zijn plaats is geduwd door de LANDVERKENNERSLEIDING. Hun motieven hiervoor waren bij het ter perse gaan van deze Scoutkoerier nog niet bekend.

Band op wereldtournee?

Onlangs maakte de virtuoze musicus RICHARD BUITELAAR aan uw verslaggever bekend dat de populaire Scoutingband DOUBLE DUTCH COURAGE van plan is om een wereldtournee te beginnen. Deze tournee zal volgens RICHARD de WIJDE WERELD in gaan. RICHARD vertelde verder dat hij vooral bij de band zat omdat hij de SFEER zo leuk vond. Bij navraag bleek er echter veel mis te zijn met die sfeer; er was eerder sprake van veel SPANNINGEN. Zo vond RICHARD het bijvoorbeeld BIJZONDER VERVELEND dat alle NIEUWE NUMMERS van de band zo oud zijn. Twee andere prominente leden van de band echter, de bekende columnist en zanger THEO SCHALKWIJK en de beroemde wijnkenner ARJEN ENGELHARDT vonden hun nummers WEL LEUK. Maar ook zij bleken van mening te verschillen over wat nu het leukste liedje was. THEO vond namelijk het nummer 'Dirty Old Town' het allerleukst, maar ARJEN vond het nummer 'I wanna be like you' nog veel leuker. Tot slot onthulde de vriendin van RICHARD, de wereldvermaarde LEONIE, dat de SFEER bij de band wel

leuk was, maar dat alleen RICHARD deze SFEER VERGALDE! De redactie zal de ontwikkelingen in de band nauwlettend in het oog blijven houden.

opperzeeheld NICO en zijn echtgenote RITA een AANRECHT aanwezig. NICO en RITA bleven over het MYSTERIEUZE doel van een AANRECHT in de badkamer onduidelijk.

Reporter twijfelt aan waarheid news.

Het leven van uw GLAMOURLANDREPORTER gaat niet over rozen. Veel SAPPIGE VERHALEN dienen namelijk op hun echtheid te worden getoetst. Bij de onderstaande gebeurtenissen heeft uw reporter de feiten niet kunnen staven, maar gezien de SCHOKKENDE INHOUD van de onthullingen wilde de redactie u zelf laten beslissen.

Zo vertelde de vermaarde landverkennersleider en dierkundige LUUK VOETEN dat zijn LIEVE KAT, luisterend naar de naam ZORRO, zeer agressief gedrag vertoonde tegen LANDVERKENNERSLEIDING! ZORRO wordt zelfs nog agressiever tegen de arme leiding als Luuks vriendin ERIKA LIEF DOET tegen hem.

Verder fluisterde het bekende piraatje MARTIJN de redactie in dat niet alleen zeeheld SJOERD-JAN en zeeheldin CAROLIEN, maar ook kapitein ERIK en zeilster MIRANDA hebben GEZOEND op het nieuwjaarsfeest! Of dat was omdat ze elkaar een gelukkig 1993 toewensten of omdat ze hun DIEPERE GEVOELENS uitten, heeft MARTIJN niet kunnen achterhalen.

Een ander onthutsende mededeling door Miss Welp 1993 MARIANNE KEUKENMEESTER. Zij onthulde dat zij de al eerder genoemde zeeheld SJOERD-JAN heeft zien schaatsen! MARIANNE bekende verder dat het geen liefde op het eerste gezicht was met SJOERD-JAN, maar dat is vermoedelijk het gevolg van het feit dat ze SJOERD-JAN al kende.

Een laatste geheimzinnig bericht is ook al afkomstig van de zeeverkenners. Volgens welingelichte bronnen is er namelijk in de BADKAMER van

Afwasrel bij kerstdiner.

Het KERSTDINER van het management van de MICHIEL DE RUYTERWACHT in de sfeervolle party-boerderij aan de Kromwijkerdijk op derde Kerstdag blijkt helemaal in de war te zijn gelopen. Woordvoester WILLEMIJN deelde ons mede dat belangrijke bestanddelen van het menu op MYSTERIEUZE WIJZE verdwenen zijn. Het betrof hier de SLAGROOM en de WHISKY, die beide verwerkt hadden moeten worden in de IRISH COFFEE. Deze verdwijning zette een domper op de FEESTVREUGDE van de aanwezige coryfeen. Van de dader was geen enkel spoor te vinden, maar volgens WILLEMIJN zijn er ERNSTIGE VERMOEDENS dat de slagroom en de whisky niet in de Irish coffee, maar in het AFWASWATER zijn verwerkt.

Rond het AFWASWATER speelde zich ook nog een ander schandaal af. De MOEDER VAN MIRANDA is namelijk HEEL ERG BOOS, omdat de AFGEWASSEN AFWAS die zij terugkreeg VRESELIJK VIES was. Een zeeverkennerswoordvoester wijt dit aan het feit dat men met KOUD afwaswater moest afwassen, en zij beschuldigt hiermee dus indirect gebouwenbeheerder AD BORSBOOM. Overigens heeft de MOEDER VAN WILLEMIJN, die ook SPULLETJES VOOR IN DE KEUKEN ter beschikking had gesteld, volgens ingewijden de VIEZE AFWAS zo weer in de kast gezet.

Dat was me het kwartaaltje wel, zeg. Benieuwd wat er volgende keer weer te beleven valt...

Frank Dröge

Aanleg jungle.

Zoals u natuurlijk in de Rijn en Gouwe heeft gelezen is de Albert Schweitzergroep begonnen met het laatste terreinproject.

Gestart werd woensdagmorgen 10 februari om 7.30 uur met het bouwen van een tijdelijke brug. Nadat dat was gelukt werd een stevige hoeveelheid veen op het domein van de groep gestort. Met twee kranen werd vervolgens de grond het veld ingereiden waar het voorlopig blijft liggen.

Doel van deze actie is het aanleggen van een minispelbos. Daartoe zal medio maart de nu ruw opgebrachte grond worden gebruikt om een heuveltjesland met in het midden een eiland. Om deze fortachtige heuvel word een slotsloot gegraven.

Met deze graafoperatie hopen we een stukje terrein te creëren waarin bosspelen (zoals levend stratego) gespeeld kunnen worden, de hoogteverschillen dienen er voor te zorgen dat een welp, esta of verkenners zich moeiteloos kan gaan verbergen. Uiteraard leent de speljungle zich ook voor het vervaardigen van hutten, voor kamperen, het graven van ovens, het maken van tafelvuren, het verbergen van schatten en alle andere typische scouting-onbenulligheden.

Begin april wordt een weekend georganiseerd om de zaak vol te planten met boompjes en struiken. We hopen dan volgend jaar het terrein in gebruik te nemen.

Uw terreinbeheerder,
Ritsaert Snijder.

Lord Robert Stepl

Het was leuk, alles...

Vrijdagavond: Renate en Marco tekenen vakken bij het station. Arjans soepje pruttelt op het fornuis. Marcha, Arjan, Wouter en Ritsaert stropen de plaatselijke supermarkten af op zoek naar eetbare waren voor de scoutjes. Tot zover de hectische voorbereidingen voor BP-dag.

Zaterdag, 11:00 uur: Het was een drukte van belang in het knusse Scoutinghokje. Chris de Geest dronk alle koffie op, maar later op de dag was hij wel lief, want toen bracht hij lekkere chocomel. Rond 6 over half twaalf ongeveer ging iedereen koffie drinken, allemaal een bodempje, want de rest was al opgedronken door een zeker iemand. Maar gelukkig was er wel voor iedereen een koekje, zodat het toch nog gezellig werd.

Na de koffie, om 7 over half twaalf, was er een briefing en ging de gezamenlijkheid naar het station, maar niet nadat men nog van alles had gedaan. Het was leuk op het station. Overal waren vakjes gekliederd, waar de kinderen konden gaan staan. Iedereen deed dat natuurlijk braaf, want de Chriet Titulaerhorde gaf het goede voorbeeld. Vervolgens gingen we het station in, waar de Chriet Titulaerhorde een aantal gevoelige ballades ten gehore bracht. We gingen de trein in, doch niet voordat die op het station was binnengereden en stil stond. Eenmaal geïnstalleerd in de riant slaapcoupé kwam de leiding van de Chriet Titulaerhorde tot een onthutsende ontdekking: er bevond zich een Esta in hun midden, die klagelijk riep: "Ik ben een Esta" (niet te verwarren met de

anson Smyth Baden Powell of Gilwelldag 1993.

bankrover). Frank ontdekte pas in Utrecht dat hij per abuis tussen de Bevers was terechtgekomen. In Utrecht stapten we overigens uit de trein om vervolgens in de trein te stappen (een gele).

In Maarssenbroek stapten we uit de trein en liepen via het winkelcentrum met z'n hondervijfenvijftigen naar het zwembad, terwijl we het droeve lot van de tien kleine Bevertjes bezongen. In het zwembad gingen we zwemmen. Natuurlijk hadden we ons eerst in onze zwemkostuums gehesen en de totem meegenomen. We hebben een zwemwedstrijd gehouden, waarbij een onbekende meneer won. Daarna hebben we gezwommen. Toen we buiten het zwembad kwamen (nadat we weer onze uniformpjes hadden aangetrokken), stonden daar Nan en Chris met hun zelfgebrouwen geestrijke chocomel. Dit hebben we maar opgedronken.

Toen liepen we via het winkelcentrum naar het station; we zongen, floten, gilden en joelden dat het een lieve lust was. Kelly raakte spontaan zijn schoen kwijt, en we hebben gewacht in de wachtkamer. Toen kwam er een trein aan en daar zijn we ingestapt.

Tijdens de reis gebeurde er van alles en nog wat. In Utrecht aangekomen, stapten we over op de trein naar Woerden, die overigens ook naar Rotterdam en Den Haag doorrijdt, maar daar hadden wij niks mee te maken.

We liepen en fietsten naar de boerderij. Daar aangekomen was het even GET (Groep Eigen Tijd), gevolgd door een groepsfoto, gevolgd door een wazig spel (de fotograaf is overigens aan de bete-

rende hand).

Ondertussen, in de keuken, werd er gezellig geknutseld aan het avondmaal: er werden kiwis gesnipperd, kippen geplukt, vla geprakt en met zilveruitjes gesmeten. Het resultaat mocht er zijn. Het complete menu zag er als volgt uit: kippesoep, huzarensalade, suikerbrood, kroket, gewoon brood, broodbeleg, ontbijtkoek en een toetje dat bestond uit (in willekeurige volgorde opgeschreven): flotsje sjem, plakje keek, plakje kiwi, plakje appel met kaneel en een kwakje vla.

Na dit eenvoudige, doch voedzame maal, hield Jaap zijn tafelrede en werden degenen, die zich uitzonderlijk gedragen hadden in het zwembad geëerd. De ouders stonden al te trappelen en dus lieten we de kids maar gaan. Na afwas en opruiming bood Jaap ons nog een colaatje aan in de bar en het was erg leuk en een drukte van jewelste. Oh ja, en André hield nog een speech om de organisatie te bedanken en dat vond iedereen erg lief. ♣

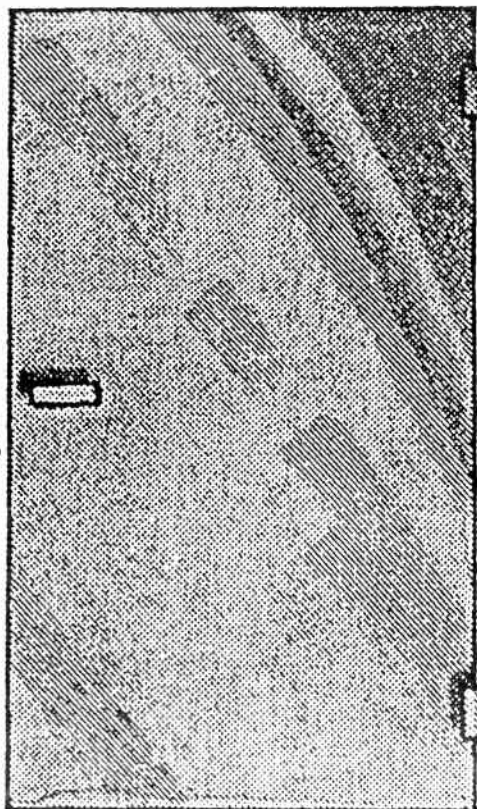
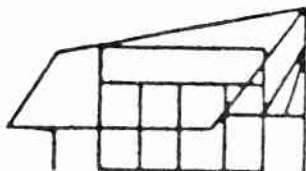

VOOR ALLE SOORTEN GLAS..... DELGLASS BELLEN!

WIJ GARANDEREN:

- Hoogwaardige kwaliteit
- Jarenlange ervaring
- Gunstige prijzen
- Snelle levertijden
- Unieke service
- Glasreparatie

Specialist in het leveren
en plaatsen van
hardglazen deuren.

DELGLASS

LEKOORD 73 - 3448 VT - WOERDEN TEL.: 03480 - 17157

SHOWROOM/WERKPLAATS: KUIPERSWEG 13D

TEL.: 03480 - 20302